

Skupština će većinom glasova, između prisutnih dioničara i punomoćnika dioničara, izabrati predsjednika Skupštine, zapisničara i dva (2) ovjerivača zapisnika.

Utvrđivanje kvoruma i rezultata glasanja na Skupštini, na prijedlog sekretara Društva, vrši Odbor za glasanje u sastavu od 3 člana, i to:

- 1) Stipo Rotim, predsjednik
- 2) Ivica Alilović, član
- 3) Zoran Šaravanja, član.

Zamjenici Odbora za glasanje su:

- 1) Igor Rajić, zamjenik predsjednika
- 2) Josip Dragić, zamjenik člana
- 3) Davor Lesko, zamjenik člana.

IV.

Dioničar ili grupa dioničara s najmanje 5% ukupnog broja dionica s pravom glasa ima pravo pismeno predložiti izmjenu dnevnog reda i prijedlog odluka Skupštine dioničara najkasnije osam dana od dana objavljivanja obavještenja o sazivanju Skupštine.

Prijedlozi se dostavljaju u pisanom obliku, neposredno ili preporučenom poštom na adresu Mile Budaka br. 106A Mostar, sa početkom u 10,00 sati, najkasnije 8 (osam) dana od dana objavljivanja obavještenja o sazivanju Skupštine.

V.

Pravo odlučivanja na Skupštini imaju dioničari koji se nalaze na listi dioničara kod Registra vrijednosnih papira u Federaciji Bosne i Hercegovine 30 dana prije održavanja Skupštine ili posljednjeg radnog dana koji prethodi tom roku, ako on pada u neradni dan.

Pravo učešća u radu i odlučivanju Skupštine dioničar može ostvariti lično ili putem ovlaštenog punomoćnika.

VI.

Svaki zainteresovani dioničar dužan je podnijeti prijavu za učešće u radu i odlučivanju na Skupštini dioničara privrednog društva JP "Elektroprivreda HZ HB" d.d. Mostar neposredno ili posredstvom punomoćnika, na osnovu koje će mu se izdati potvrda o podnijetoj prijavi sa podacima o učešću u radu i odlučivanju na Skupštini dioničara.

Rok za podnošenje prijave je najkasnije tri dana prije dana određenog za održavanje Skupštine.

VII.

Materijali predviđeni dnevnim redom za održavanje Skupštine biće dostupni na uvid svakom zainteresovanom dioničaru odnosno punomoćniku, svakog radnog dana od 8 do 14 sati u prostorijama privrednog društva "JP "Elektroprivreda HZ HB" d.d. Mostar, ul. Mile Budaka br. 106A Mostar, počev od dana objavljivanja ovog obavještenja do dana koji prethodi danu predviđenom za održavanje Skupštine.

VIII.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine će u skladu sa članom 242. Zakona o privrednim društvima objaviti Obavještenje o sazivanju XXV. Skupštine dioničara privrednog društva JP "Elektroprivreda HZ HB" d.d. Mostar.

IX.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 1002/2015

10. augusta/kolovoza 2015. godine
Sarajevo

Premijer
Fadil Novalić, s. r.

FEDERALNO MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

1151

Na osnovu člana 153. stav 2., člana 155. stav 2., člana 157. stav 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13), federalni ministar zdravstva donosi

PRAVILNIK

O SPECIJALIZACIJAMA I SUBSPECIJALIZACIJAMA DOKTORA MEDICINE, DOKTORA STOMATOLOGIJE, MAGISTARA FARMACIJE I INŽINJERA MEDICINSKE BIOHEMIJE

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

- (1) Ovim pravilnikom utvrđuju se grane, trajanje, plan i program specijalizacija i subspecijalizacija za doktore medicine, doktore stomatologije, magistre farmacije i inženjere medicinske biohemije; uvjeti za zdravstvene ustanove i fakultete zdravstvenog usmjerenja u kojima se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž, kao i postupak njihove verifikacije; kriteriji za prijem specijalizanata, odnosno subspecijalizanata; način obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža; uvjeti za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inostranstvu; polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita; kao i troškovi obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža i polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.
- (2) Fakulteti zdravstvenog usmjerenja, u smislu ovog pravilnika, su: medicinski, stomatološki, farmaceutski i farmaceutsko-biohemijski fakultet.

Član 2.

- (1) Doktori medicine, doktori stomatologije, magistri farmacije i inženjeri medicinske biohemije mogu se stručno usavršavati u obliku specijalizacije i subspecijalizacije.
- (2) Specijalizacija i subspecijalizacija je organizirani oblik sticanja teoretskih i praktičnih stručnih znanja i naučnih saznanja prema propisanom programu.
- (3) Plan i program specijalizacija i subspecijalizacija za doktore medicine, doktore stomatologije, magistre farmacije i inženjere medicinske biohemije, te njihovo trajanje nalazi se u prilogu ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Prilog broj 1.**)

II - UVJETI ZA ZDRAVSTVENE USTANOVE I FAKULTETE ZDRAVSTVENOG USMJERENJA U KOJIMA SE OBAVLJA SPECIJALIZANTSKI, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKI STAŽ I POSTUPAK NJIHOVE VERIFIKACIJE

Član 3.

- (1) Cjeloviti program ili dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža doktora medicine, doktora stomatologije, magistara farmacije i inženjera medicinske biohemije obavlja se u zdravstvenim ustanovama i fakultetima zdravstvenog usmjerenja koji, u pogledu prostora, opreme i kadra, udovoljavaju sljedećim uvjetima:
 - a) da se u njima obavljaju stručni poslovi predviđeni planom i programom određene specijalizacije, odnosno subspecijalizacije,
 - b) da imaju odgovarajući prostor i opremu,
 - c) da imaju u stalnom radnom odnosu najmanje dva specijalista, odnosno subspecijalista sa najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecija-

- lizacije u kojoj se specijalizant, odnosno subspecijalizant usavršava,
- d) da imaju u stalnom radnom odnosu najmanje jednog specijalistu, odnosno subspecijalistu koji ispunjava uvjete za glavnog mentora za onu granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za koju se traži ovlaštenje,
 - e) da imaju bibliotekarsko-informatičku podršku saglasno savremenim zahtjevima medicinske, stomatološke, farmaceutske, odnosno medicinsko-biohemijske struke kojom se omogućava pristup odgovarajućoj domaćoj i stranoj stručnoj literaturi, te prostor i opremu za praktično učenje laboratorijskih tehnika,
 - f) da imaju organizirane aktivnosti u oblasti praćenja kvaliteta specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Pored uvjeta iz stava 1. ovog člana zdravstvene ustanove i fakulteti zdravstvenog usmjerenja moraju ispunjavati i posebne uvjete ako su propisani u planovima i programima specijalizacija, odnosno subspecijalizacija utvrđenih ovim pravilnikom.
 - (3) Izuzetno, od stava 1. ovog člana, dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža za magistre farmacije može se obavljati i u farmaceutskoj industriji, prehrambenoj industriji, laboratorijama za ispitivanje lijekova pri agencijama za lijekove i medicinska sredstva, laboratorijama za ispitivanje kvaliteta hrane pri agencijama za sigurnost hrane, laboratorijama za ispitivanje vode i dr.
 - (4) Farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz stava 3. ovog člana moraju ispunjavati uvjete propisane stavom 1. ovog člana, izuzev uvjeta navedenih u tač. c) i d) stava 1. istog člana.
 - (5) U pogledu uvjeta kadra, farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz stava 3. ovog člana moraju imati u stalnom radnom odnosu jednog specijalistu, odnosno subspecijalistu, sa najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u kojoj se specijalizant usavršava, kao i odgovarajući visokoobrazovni kadar iz oblasti tehnologije, hemije, informatike i drugih srodnih zanimanja.

Član 4.

- (1) Glavni mentor i komentor moraju biti uposlenici zdravstvenih ustanova, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu člana 7. ovog pravilnika.
- (2) Glavni mentor mora imati najmanje 10 godina specijalističkog, odnosno pet godina subspecijalističkog staža za onu granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u kojoj se specijalizant usavršava, te imati nastavno zvanje ili zvanje magistra nauka ili doktora nauka.
- (3) Komentor mora imati najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža iz one grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz koje se izvodi dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog usavršavanja.
- (4) Na prijedlog nastavnih zdravstvenih ustanova tipa univerzitetsko-kliničkih bolnica, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja i zdravstvenih ustanova kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu člana 7. ovog pravilnika, federalni ministar zdravstva (u daljem tekstu: ministar) rješenjima utvrđuje liste glavnih mentora i komentora za kliničke specijalizacije, odnosno

- subspecijalizacije sa rokom važenja od dvije godine, a koje se objavljuju na web stranici Federalnog ministarstva zdravstva (u daljem tekstu: Ministarstvo).
- (5) Izuzetno od stava 4. ovog člana, na prijedlog nastavnih zavoda i nastavnih zdravstvenih ustanova iz člana 110. stav 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13 - u daljem tekstu: Zakon), kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu člana 7. ovog pravilnika, ministar rješenjima utvrđuje liste glavnih mentora i komentora za specijalizacije, odnosno subspecijalizacije primarnog nivoa zdravstvene zaštite, sa rokom važenja od dvije godine, a koje se objavljuju na web stranici Ministarstva.
 - (6) Glavni mentor je odgovoran za propisano provođenje cjelokupnog plana i programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u cijelosti, saradnju sa komentorom, praćenje napretka specijalizanta, provjeravanje znanja specijalizanta najmanje dva puta godišnje putem provjere znanja i vještina, te tačnost podataka u specijalističkoj, odnosno subspecijalističkoj knjižici. Glavni mentor za svoj rad odgovara direktoru ustanove, odnosno dekanu fakulteta koji ga imenuje.
 - (7) Glavni mentor obavezan je obavljati poslove utvrđene ovim članom najmanje dva sata sedmično sa svakim specijalizantom, odnosno subspecijalizantom.
 - (8) Komentor je odgovoran za propisano provođenje dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalističkog staža za koji je imenovan i kontinuirano je angažiran u radu sa svakim specijalizantom, odnosno subspecijalizantom. Komentor za svoj rad odgovara glavnom mentoru i direktoru ustanove, odnosno dekanu fakulteta koji ga imenuje.
 - (9) Ministarstvo može brisati sa liste glavnih mentora i komentora onog glavnog mentora i komentora za kojeg se utvrdi da neodgovorno vodi specijalizanta, odnosno subspecijalizanta, a na osnovu prijedloga podnosioca zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika, zatim specijalizanta, odnosno subspecijalizanta, kao i ustanove koja je predložila glavnog mentora, odnosno komentora za uvrštavanje na listu.
 - (10) Uz zahtjev za brisanje sa liste glavnih mentora i komentora obavezno se dostavlja i izjašnjenje glavnog mentora i komentora o razlozima radi kojih se predlaže njegovo brisanje sa liste glavnih mentora i komentora.
 - (11) Izjašnjenje se pribavlja u roku od sedam (7) dana od dana prijema zahtjeva iz stava 10. ovog člana.

Član 5.

- (1) Utvrđivanje ispunjenosti uvjeta prostora, opreme i kadra za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža kod zdravstvenih ustanova, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja iz člana 3. ovog pravilnika, obavlja Ministarstvo, saglasno odredbama ovog pravilnika i Zakona.
- (2) Zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta iz stava 1. ovog člana podnosi zdravstvena ustanova, odnosno fakultet zdravstvenog usmjerenja.
- (3) Uz zahtjev iz stava 2. ovog člana prilaže se:
 - a) rješenje o registraciji ustanove izdato od nadležnog općinskog suda,
 - b) dokaz o vlasništvu prostora, odnosno važeći ugovor o zakupu poslovnog prostora,
 - c) prijedlog grana specijalizacije, odnosno subspecijalizacije ili dijelova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a koji će se u toj ustanovi izvoditi,

- d) spisak stručnog kadra sa urednom ličnom dokumentacijom uposlenika koji su u stalnom radnom odnosu, a koji ispunjavaju uvjete za glavnog mentora i komentora,
 - e) spisak opreme sa urednim atestima proizvođača opreme kojim se potvrđuje kvalitet, ispravnost i sigurnost opreme,
 - f) dokaz o ispunjenosti posebnih uvjeta propisanih u planovima i programima specijalizacija, odnosno subspecijalizacija utvrđenih ovim pravilnikom, a u skladu sa stavom 2. člana 3. ovog pravilnika,
 - g) potpisana i ovjerena izjava od strane odgovorne osobe podnositelja zahtjeva da odgovara za istinitost i tačnost podnijete dokumentacije,
 - h) dokaz o uplati federalne takse,
 - i) dokaz o uplati naknade za rad stručne komisije.
- (4) Odredbe ovog člana shodno se primjenjuju i na utvrđivanje ispunjenosti uvjeta prostora, opreme i kadra za obavljanje dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža za magistre farmacije u farmaceutskoj i prehrambenoj industriji, kao i laboratorijama iz člana 3. stav 3. ovog pravilnika.
- (5) Farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz člana 3. stav 3. ovog pravilnika, prilikom podnošenja zahtjeva iz stava 3. ovog člana ne podnose dokumentaciju iz tač. d) i e) stava 3. istog člana, već spisak stručnog kadra sa urednom ličnom dokumentacijom uposlenika koji su u stalnom radnom odnosu, a u zvanju su specijaliste, odnosno subspecijaliste, sa najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za koju ustanova kandidira obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, kao i odgovarajućeg visokoobrazovnog kadra iz oblasti tehnologije, hemije, informatike i dr. srodnih zanimanja.

Član 6.

- (1) Po prijemu uredno dokumentiranog zahtjeva iz člana 5. ovog pravilnika, ministar imenuje stručnu komisiju od najmanje tri člana, sa zadatkom da utvrdi ispunjenost uvjeta prostora, opreme i kadra za izdavanje odobrenja za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Stručna komisija iz stava 1. ovog člana sačinjava zapisnik sa prijedlogom ministru o izdavanju odobrenja za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, odnosno sa prijedlogom o odbijanju podnesenog zahtjeva kao neosnovanog.
- (3) Podnositelj zahtjeva odgovara za istinitost i tačnost podataka dostavljenih Ministarstvu.

Član 7.

- (1) Na osnovu podnijetog dokumentiranog zahtjeva, a po provedenom postupku utvrđenom članom 6. ovog pravilnika, ministar donosi rješenje kojim odobrava zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neosnovan.
- (2) Rješenje donijeto u smislu stava 1. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor saglasno propisima o upravnim sporovima.
- (3) Ukoliko je rješenje iz stava 1. ovog člana pozitivno upisuje se u registar zdravstvenih ustanova i fakulteta zdravstvenog usmjerenja u kojima se može obavljati specijalizantski,

odnosno subspecijalizantski staž, a koji se vodi u Ministarstvu.

- (4) Odredbe ovog člana shodno se primjenjuju i na farmaceutsku i prehrambenu industriju, kao i laboratorije iz člana 3. stav 3. ovog pravilnika.

Član 8.

- (1) Ako tokom izvođenja programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža nastanu promjene u vezi ispunjavanja uvjeta na osnovu kojih je izdato rješenje o odobrenju obavljanja cjelovitog programa, odnosno dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz člana 7. ovog pravilnika, direktor zdravstvene ustanove, odnosno dekan fakulteta zdravstvenog usmjerenja, obavezan je o navedenim promjenama obavijestiti Ministarstvo, i to u roku od 30 dana od dana nastupanja promjene.
- (2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja koji više ne ispunjava uvjete iz člana 3. ovoga pravilnika, ministar donosi rješenje kojim se oduzima odobrenje za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz određene grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koji se u toj ustanovi izvodi.
- (3) Rješenje iz stava 2. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.
- (4) Odredbe ovog člana shodno se primjenjuju i na farmaceutsku i prehrambenu industriju, kao i laboratorije iz člana 3. stav 3. ovog pravilnika.

III - KRITERIJI ZA PRIJEM SPECIJALIZANATA, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANATA

Član 9.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija može se odobriti na osnovu godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija koji utvrđuje Ministarstvo na prijedlog kantonalnih ministarstava zdravstva u smislu člana 154. st. 3. i 5. Zakona.
- (2) Prijedlog godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija, zajedno sa mišljenjem nadležnog zavoda za javno zdravstvo i zavoda zdravstvenog osiguranja, nadležna kantonalna ministarstva dostavljaju Ministarstvu do kraja mjeseca septembra tekuće godine, za narednu godinu.
- (3) Ministarstvo utvrđuje godišnji plan potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija za područja kantona do kraja mjeseca decembra tekuće godine, za narednu godinu.
- (4) Godišnji planovi potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija, nakon donošenja, odmah se dostavljaju putem pošte nadležnim kantonalnim ministarstvima zdravstva, radi realizacije.
- (5) Izuzetno od stava 1. ovog člana, a saglasno članu 154. stav 2. Zakona, bez godišnjeg plana specijalizacija, odobrenje za specijalizaciju i subspecijalizaciju može se izdati doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biohemije, a za potrebe nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, pravnih lica koja obavljaju naučno-istraživačku djelatnost, pravnih lica koja obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavoda zdravstvenog osiguranja. Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije po ovom osnovu podrazumijeva dostavljanje obrazloženja potrebe za specijalizacijom, odnosno subspecijalizacijom, kao i opisa

jasne veze predložene specijalizacije, odnosno subspecijalizacije sa djelatnošću podnositelja zahtjeva.

Član 10.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija se može odobriti doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biohemije koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi koja dodjeljuje specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju ili ima privatnu praksu, ili radi kod zdravstvenog radnika visoke stručne spreme privatne prakse koji dodjeljuje specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju i koji ima najmanje godinu dana radnog iskustva u struci nakon položenog stručnog ispita.
- (2) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija se može odobriti i doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biohemije koji ispunjava uvjete iz stava 1. ovog člana, a u radnom odnosu je u nadležnom ministarstvu zdravstva, državnom, odnosno federalnom ministarstvu, organu državne ili federalne uprave, fakultetu zdravstvenog usmjerenja, pravnom licu koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, pravnom licu koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavodu zdravstvenog osiguranja.

Član 11.

- (1) Izbor kandidata za specijalizaciju obavlja zdravstvena ustanova, privatna praksa, nadležno ministarstvo zdravstva, državno, odnosno federalno ministarstvo, organ državne ili federalne uprave, fakultet zdravstvenog usmjerenja, pravno lice koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, pravno lice koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavod zdravstvenog osiguranja na osnovu konkursa objavljenog u sredstvima javnog informiranja.
- (2) Izbor kandidata za subspecijalizaciju, subjekti iz stava 1. ovog člana obavljaju na osnovu internog oglasa.

Postupak odobravanja specijalizacije, odnosno subspecijalizacije

Član 12.

- (1) Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije Ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa zajedno sa ličnim zahtjevom doktora medicine, doktora stomatologije, magistra farmacije ili inženjera medicinske biohemije za kojeg se traži odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (2) Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije Ministarstvu može podnijeti i nadležno ministarstvo zdravstva, državno, odnosno federalno ministarstvo, organ državne ili federalne uprave, fakultet zdravstvenog usmjerenja, pravno lice koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, pravno lice koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavod zdravstvenog osiguranja kod kojeg je uposlen doktor medicine, doktor stomatologije, magistar farmacije ili inženjer medicinske biohemije.
- (3) Uz zahtjev iz st. 1. i 2. ovog člana podnosi se sljedeća dokumentacija:
 - a) pravosnažna odluka o dodjeli specijalizacije, odnosno subspecijalizacije kandidatu,
 - b) dokaz o provedenom javnom konkursu samo prilikom dodjele specijalizacije,
 - c) diploma o završenom fakultetu,
 - d) uvjerenje o položenom stručnom ispitu,
 - e) potvrda o radnom iskustvu od najmanje godinu dana od položenog stručnog ispita,
 - f) očitovanje podnositelja zahtjeva o zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu u kojima se planira

obaviti specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž,

- g) dokaz o uplati troškova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a koji će se koristiti za izmirenje naknada za rad glavnog mentora i komentora.
- (4) Na osnovu podnijetog dokumentiranog zahtjeva iz stava 3. ovog člana, a po provedenom postupku, ministar donosi rješenje kojim odobrava specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neosnovan.
- (5) Rješenje donijeto u smislu stava 4. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor saglasno propisima o upravnim sporovima.

Član 13.

Doktor medicine, doktor stomatologije, magistar farmacije, odnosno inženjer medicinske biohemije kojem je rješenjem ministra odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija u smislu člana 12. stav 1. ovog pravilnika, a koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi, zaključuje ugovor o radu sa zdravstvenom ustanovom, odnosno privatnom praksom za period trajanja specijalizacije odnosno subspecijalizacije.

IV - NAČIN OBAVLJANJA SPECIJALIZANTSKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKOG STAŽA

Član 14.

Ovlaštene zdravstvene ustanove i fakulteti zdravstvenog usmjerenja za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz člana 3. ovog pravilnika, svojim općim aktima propisuju koliki broj specijalizanata, odnosno subspecijalizanata mogu istovremeno primati na specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju.

Član 15.

- (1) Ovlaštena ustanova u kojoj se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž imenuje glavnog mentora i komentora sa listi iz st. 4. i 5. člana 4. ovog pravilnika za svakog pojedinačnog specijalizanta, odnosno subspecijalizanta.
- (2) Specijalizant, odnosno subspecijalizant započinje sa obavljanjem specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u roku od 30 dana od dana prijema rješenja o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (3) Vrijeme provedeno na poslovima i zadacima koji su predviđeni programom specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, prije izdavanja rješenja o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije ne može se priznati u specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž.
- (4) U roku iz stava 2. ovog člana, glavni mentor je obavezan izraditi raspored obavljanja propisanog programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, dogovoriti obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama, odnosno fakultetima iz člana 3. ovog pravilnika, te utvrditi dan početka specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (5) Dio programa specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koji je zajednički za sve specijalističke programe mora sadržavati teoretsku nastavu iz oblasti: poznavanje organizacije zdravstva; upravljanje zdravstvenim sistemom, te etika i propisi iz oblasti zdravstva.

Član 16.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant provodi program specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, u pravilu, bez prekida.
- (2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, specijalizantu, odnosno subspecijalizantu se može odobriti prekid staža u slučaju-

vima stručnog ili naučnog usavršavanja u inostranstvu u kontinuiranom trajanju dužem od 30 dana, porodijskog odsustva, komplikacije u trudnoći, bolesti kod kojih liječenje traje duže od 30 dana, te pritvoru dužem od 30 dana.

- (3) O svakom prekidu u toku trajanja specijalizantskog, odnosno subspecijalističkog staža, podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika, obavezan je obavijestiti glavnog mentora i dokumentirati razloge prekida.
- (4) Prijedlog za prekid specijalizantskog, odnosno subspecijalističkog staža podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika podnosi Ministarstvu neposredno nakon završetka razloga koji su doveli do prekida.
- (5) Uz prijedlog iz stava 4. ovog člana potrebno je dostaviti dokaze o razlogu prekida specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (6) Ako je prekid opravdan, ministar donosi rješenje kojim se odobrava prekid specijalizacije, odnosno subspecijalizacije i naznačava se produžavanje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za vrijeme za koje je prekid trajao ili rješenje kojim se odbija zahtjev kao neosnovan.
- (7) Rješenje iz stava 6. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.

Član 17.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant ima pravo na godišnji odmor tokom kalendarske godine, u trajanju utvrđenom propisima o radu.
- (2) Godišnji odmor iz stava 1. ovog člana ne smatra se prekidom specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža utvrđenog članom 16. ovog pravilnika.

Član 18.

- (1) Ako glavni mentor tokom mentorstva utvrdi da specijalizant, odnosno subspecijalizant ne izvršava obaveze iz programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili nema sklonosti prema specijalizaciji, odnosno subspecijalizaciji za koju se usavršava, o tome, u pisanom obliku, izvještava podnositelja zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika.
- (2) Glavni mentor i komentor tokom specijalizacije, odnosno subspecijalizacije mogu povući svoju saglasnost o mentorstvu iz objektivnih ili subjektivnih razloga.
- (3) Odluku iz stava 2. ovog člana glavni mentor i komentor obavezni su, u pisanom obliku, dostaviti podnositelju zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika, kao i specijalizantu, odnosno subspecijalizantu.
- (4) Na osnovu odluke iz stava 3. ovog člana imenuje se novi glavni mentor, odnosno komentor sa utvrđenih listi iz st. 4. i 5. člana 4. ovog pravilnika, o čemu se obavještava Ministarstvo.
- (5) Glavni mentor i komentor za svoj rad po mentorstvu, odnosno komentorstvu dobijaju naknadu od zdravstvene ustanove, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja kod kojeg su uposleni u stalnom radnom odnosu.
- (6) Visina naknade iz stava 5. ovog člana utvrđuje se rješenjem ministra saglasno stavu 2. člana 32. ovog pravilnika.
- (7) Ako glavni mentor ili komentor tokom specijalizacije, odnosno subspecijalizacije povuče svoju saglasnost o glavnom mentorstvu ili komentorstvu zbog razloga iz stava 2. ovog člana ili izgubi status glavnog mentora ili komentora zbog brisanja sa liste glavnih mentora i

komentora saglasno st. 9, 10. i 11. člana 4. ovog pravilnika, obavezan je vratiti srazmjeran dio isplaćene naknade koji utvrdi ovlaštena zdravstvena ustanova, odnosno fakultet zdravstvenog usmjerenja iz člana 3. ovog pravilnika.

Član 19.

- (1) Ukoliko specijalizant, odnosno subspecijalizant nije zadovoljan radom glavnog mentora i komentora može tražiti njihovu zamjenu.
- (2) Zahtjev za zamjenu iz stava 1. ovog člana specijalizant, odnosno subspecijalizant podnosi ustanovi koja je imenovala glavnog mentora i komentora uz obrazloženje razloga.
- (3) Ustanova iz stava 2. ovog člana obavještava glavnog mentora i komentora o zahtjevu specijalizanta, odnosno subspecijalizanta iz stava 1. ovog člana, te ostavlja rok od sedam (7) dana za izjašnjenje o razlozima zbog kojih se traži zamjena.
- (4) Ustanova iz stava 2. ovog člana razmatra podneseni zahtjev, kao i izjašnjenje glavnog mentora i komentora, te ukoliko cijeni opravdanim, donosi rješenje o razrješenju glavnog mentora i komentora, kao i rješenje o imenovanju novog glavnog mentora i komentora, ili rješenje o odbijanju zahtjeva kao neosnovanog.

Član 20.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija prestaje ako:
 - a) specijalizantu, odnosno subspecijalizantu u toku trajanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, prestane radni odnos u zdravstvenoj ustanovi, kod nositelja odobrenja za privatnu praksu, na fakultetu zdravstvenog usmjerenja, u nadležnom ministarstvu zdravstva, u državnom, odnosno federalnom ministarstvu, organu državne ili federalne uprave, pravnom licu koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, pravnom licu koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, u zavodu zdravstvenog osiguranja;
 - b) u slučaju prestanka rada privatne prakse, odnosno zdravstvene ustanove po sili zakona za specijalizante, odnosno subspecijalizante kojima je odobrena specijalizacija odnosno subspecijalizacija kao nositeljima odobrenja za privatnu praksu, ili specijalizantima uposlenim kod nositelja odobrenja za privatnu praksu, odnosno specijalizantima uposlenim u zdravstvenoj ustanovi koja prestaje sa radom;
 - c) saglasno odredbi člana 18. stav 1. ovog pravilnika glavni mentor utvrdi da specijalizant, odnosno subspecijalizant ne izvršava obaveze iz programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili nema sklonosti prema specijalizaciji, odnosno subspecijalizaciji za koju se usavršava.
- (2) Rješenje o prestanku specijalizacije, odnosno subspecijalizacije donosi ministar na osnovu zahtjeva zdravstvene ustanove, nositelja odobrenja za privatnu praksu, dekana fakulteta zdravstvenog usmjerenja, rukovoditelja nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, direktora pravnog lica koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, direktora pravnog lica koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, direktora zavoda zdravstvenog osiguranja.
- (3) Uz zahtjev iz stava 2. ovoga člana prilažu se dokazi kojim se dokazuje postojanje uvjeta iz stava 1. ovog člana.
- (4) Ukoliko cijeni da podneseni zahtjev iz stava 2. ovog člana nije opravdan i na zakonu zasnovan, ministar donosi rješenje kojim se zahtjev odbija kao neosnovan.

- (5) Rješenja iz st. 2. i 4. ovog člana su konačna u upravnom postupku i protiv istih se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.

Član 21.

- (1) Specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž i obaveze specijalizanta, odnosno subspecijalizanta u specijalističku knjižicu upisuju glavni mentor i komentori u organizacionim jedinicama zdravstvenih ustanova, odnosno ovlaštenih fakulteta u kojima specijalizant, odnosno subspecijalizant obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž prema propisanom planu i programu.
- (2) Obrazac specijalističke knjižice nalazi se u prilogu ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Prilog broj 2.**).
- (3) Radne obaveze iz stava 1. ovog člana specijalizant, odnosno subspecijalizant obavlja u radnom vremenu, u skladu sa propisima o radu.

Uvjeti za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inostranstvu

Član 22.

- (1) Cijeli ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža može se obaviti i u inostranstvu, pod uvjetom da program navedenog staža ne odstupa od programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža utvrđenog za tu vrstu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koja je utvrđena ovim pravilnikom.
- (2) Odobrenje za obavljanje dijela specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inostranstvu izdaje ministar u formi rješenja, a na osnovu podnijetog dokumentiranog zahtjeva osobe koja je podnijela zahtjev za odobrenje specijalizacije i subspecijalizacije u smislu člana 12. ovog pravilnika.
- (3) Uz zahtjev iz stava 2. ovog člana prilaže se:
- saglasnost ovlaštene zdravstvene ustanove, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja u inostranstvu, a u kojem će se obaviti cijeli ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža,
 - ovjerena izjava specijalizanta, odnosno subspecijalizanta ili podnosioca zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika, o pokriću svih troškova obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inostranstvu, kao i smještaja specijalizanta, odnosno subspecijalizanta tokom boravka u inostranstvu,
 - rješenje Ministarstva kojim je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija.
- (4) Ukoliko cijeni da podneseni zahtjev iz st. 2. i 3. ovog člana nije opravdan i na zakonu utemeljen, ministar donosi rješenje kojim se zahtjev odbija kao neosnovan.
- (5) Rješenja iz st. 2. i 4. ovog člana su konačna u upravnom postupku i protiv istih se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.
- (6) U slučaju da je specijalizant, odnosno subspecijalizant obavio cjelokupni ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inostranstvu u ispitnu komisiju se može imenovati i stručnjak iz odgovarajuće oblasti iz inostranstva koji ispunjava uvjete za ispitivača saglasno ovom pravilniku.
- (7) Odredbe st. 1. do 6. ovog člana shodno se primjenjuju i na mogućnost obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u zdravstvenim ustanovama u Bosni i Hercegovini, koje nisu na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine.

V - POLAGANJE SPECIJALISTIČKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALISTIČKOG ISPITA

Član 23.

- (1) Nakon obavljenog programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža specijalizant, odnosno subspecijalizant polaže specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit.
- (2) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit polaže se najkasnije u roku šest mjeseci od završetka specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.

Član 24.

- (1) Zahtjev za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita podnosi se Ministarstvu.
- (2) Zahtjev iz stava 1. ovog člana treba sadržavati sljedeće:
- lični zahtjev specijalizanta, odnosno subspecijalizanta,
 - zahtjev zdravstvene ustanove, nositelja odobrenja za privatnu praksu, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, pravnog lica koje obavlja naučno-istraživačku djelatnost, pravnog lica koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, zavoda zdravstvenog osiguranja, a koji su podnijeli zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u smislu člana 12. ovog pravilnika,
 - rješenje o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije,
 - uredno popunjenu specijalističku knjižicu,
 - dokaz o uplati troškova za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.

Član 25.

- (1) Ministar, na osnovu uredno dokumentiranog zahtjeva iz člana 24. ovog pravilnika, donosi rješenje o odobravanju polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neosnovan, u roku od 30 dana od dana podnošenja uredno dokumentiranog zahtjeva.
- (2) Ukoliko je rješenje iz stava 1. ovog člana pozitivno, ministar imenuje predsjednika, članove i sekretara ispitne komisije, te određuje datum polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita. Glavni mentor i komentori koji su učestvovali u provođenju specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža specijalizanta, odnosno subspecijalizanta ne mogu biti imenovani za predsjednika ispitne komisije.
- (3) Predsjednik i članovi ispitne komisije imenuju se sa Liste ispitivača utvrđene saglasno članu 26. ovog pravilnika.
- (4) Predsjednik, članovi i sekretar ispitne komisije za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita imaju pravo na naknadu čiji iznos se određuje rješenjem ministra u skladu sa stavom 4. člana 33. ovog pravilnika.
- (5) Rješenje iz stava 1. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.
- (6) Rješenje iz stava 1. ovog člana upisuje se u registar odobrenih specijalizacija, odnosno subspecijalizacija, a koji vodi Ministarstvo.

Član 26.

- (1) Listu ispitivača za specijalističke i subspecijalističke ispite utvrđuje ministar, na prijedlog zdravstvenih ustanova i fakulteta zdravstvenog usmjerenja iz stava 2. člana 1. ovog pravilnika, koje su ovlaštene za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Ispitivači iz stava 1. ovog člana biraju se iz redova nastavnika u naučno-nastavnom zvanju redovnog profesora,

vanrednog profesora ili docenta, koji imaju dugogodišnje stručno iskustvo u odgovarajućoj specijalističkoj, odnosno subspecijalističkoj oblasti.

- (3) Izuzetno, ispitivači iz stava 1. ovog člana mogu biti predloženi i iz reda istaknutih stručnjaka odgovarajuće grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije sa iskustvom od najmanje 20 godina specijalističkog staža, odnosno 10 godina subspecijalističkog staža.
- (4) Lista ispitivača iz stava 1. ovog člana novelira se svake godine i objavljuje se na web stranici Ministarstva.

Član 27.

- (1) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit polaže se u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja iz člana 3. ovog pravilnika.
- (2) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit iz stava 1. ovog člana sastoji se iz teoretskog i praktičnog dijela.

Član 28.

- (1) Opći uspjeh kandidata na specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu ocjenjuje se sa "položio" ili "nije položio".
- (2) Ocjena iz stava 1. ovog člana donosi se većinom glasova članova ispitne komisije i upisuje se, uz pitanja, u zapisnik o polaganju specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.
- (3) Obrazac zapisnika iz stava 2. ovog člana nalazi se u prilogu ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Prilog broj 3.**).

Član 29.

- (1) Po završetku specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita, sekretar komisije dužan je zapisnik sa cjelokupnom dokumentacijom dostaviti Ministarstvu.
- (2) Kandidatu koji je položio specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit, izdaje se uvjerenje o položenom specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu i isto upisuje u registar o položenim specijalističkim, odnosno subspecijalističkim ispitima kojeg vodi Ministarstvo.
- (3) Obrazac uvjerenja iz stava 2. ovog člana nalazi se u prilogu ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Prilog broj 4.**).

Član 30.

- (1) Kandidat koji nije položio specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit prvi puta, može ga ponoviti u roku koji zapisnički utvrdi ispitna komisija, a koji ne može biti kraći od 30 dana, niti duži od 90 dana od dana polaganja ispita.
- (2) Ako kandidat ne položi ispit drugi put, može ga još jednom ponoviti kroz daljih 90 dana.
- (3) Ako niti nakon ponovljenog roka iz stava 2. ovog člana, kandidat ne položi ispit, upućuje se na ponovno obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u trajanju kojeg odredi ispitna komisija, a koje ne može biti kraće od 90 dana.
- (4) Troškove dodatnog specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz stava 3. ovog člana snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika, odnosno kandidat.
- (5) Ako kandidat ne pristupi polaganju specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita ili odustane od započetog ispita bez opravdanog razloga, smatra se da ispit taj put nije položio i mora ga ponoviti u roku koji odredi ispitna komisija, a koji ne smije biti duži od 90 dana.
- (6) Troškove ponavljanja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita iz stava 5. ovog člana snosi sam kandidat.

Član 31.

Po položenom specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu stiče se naziv specijaliste, odnosno subspecijaliste određene grane medicine, stomatologije, farmacije odnosno medicinske biohemije.

VI - TROŠKOVI OBAVLJANJA SPECIJALIZANTSKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKOG STAŽA I POLAGANJA SPECIJALISTIČKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALISTIČKOG ISPITA

Član 32.

- (1) Troškovi obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, u smislu ovog pravilnika, obuhvataju:
 - a) naknadu za rad glavnog mentora i
 - b) naknadu za rad komentora.
- (2) Visina naknade za rad glavnog mentora i komentora iz stava 1. ovog člana utvrđuje se rješenjem ministra.
- (3) Troškove obavljanja specijalizacije, odnosno specijalizacije u pogledu naknade za rad glavnog mentora i komentora snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika.
- (4) Podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije transferira sredstva na ime troškova iz stava 3. ovog člana ovlaštenoj ustanovi u kojoj se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž, a koja je dužna izvršiti uplatu naknade za rad glavnom mentoru i komentoru za svakog pojedinog specijalizanta, odnosno subspecijalizanta.

Član 33.

- (1) Troškovi polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita utvrđuju se rješenjem ministra.
- (2) Troškove iz stava 1. ovog člana snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz člana 12. ovog pravilnika.
- (3) Dio troškova iz stava 1. ovog člana koristi se za plaćanje naknade za rad ispitne komisije i sekretara komisije iz člana 25. ovog pravilnika.
- (4) Posebnim rješenjem ministra utvrđuju se iznosi naknade za rad predsjednika, članova i sekretara ispitne komisije.

VII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 34.

- (1) Zdravstvene ustanove, odnosno fakulteti zdravstvenog usmjerenja, kojima je odobreno obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža na osnovu ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, dužni su uskladiti svoju organizaciju i poslovanje sa odredbama ovog pravilnika, u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu pravilnika.
- (2) Do isteka roka iz stava 1. ovog člana, ostaju na snazi rješenja o odobrenju obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža zdravstvenim ustanovama, odnosno fakultetima zdravstvenog usmjerenja izdata na osnovu ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika.

Član 35.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant kojem je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija saglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, može, ukoliko je to za njega povoljnije, nastaviti obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža saglasno odredbama ovog pravilnika.
- (2) Specijalizant, odnosno subspecijalizant kojem je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija na osnovu sudjelovanja u provođenju razvojnih projekata, a saglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog

- pravilnika, zadržava pravo da u tom statusu okonča započetu specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju.
- (3) Na osnovu podnijetog dokumentiranog zahtjeva specijalizanta, odnosno subspecijalizanta odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža po odredbama ovog pravilnika, a u smislu stava 1. ovog člana, rješenjem odobrava ministar.
 - (4) Rješenje iz stava 3. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, saglasno propisima o upravnim sporovima.
 - (5) Ukoliko specijalizant, odnosno subspecijalizant ne iskoristi mogućnost iz stava 1. ovog člana, rješenje o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, izdato na osnovu ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, ostaje na snazi.

Član 36.

Zdravstveni radnici koji su stekli status subspecijaliste na osnovu odredbi o priznavanju postdiplomskog studija u subspecijalizaciju, a saglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, zadržavaju sva prava stečena po tom osnovu.

Član 37.

Zahtjevi podneseni ovom ministarstvu prije stupanja na snagu ovog pravilnika riješit će se u skladu sa odredbama propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika.

Član 38.

Liste ispitivača za specijalističke, odnosno subspecijalističke ispite u skladu sa odredbama ovog pravilnika donijet će se u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog pravilnika.

Član 39.

Odredbe ovog pravilnika ne odnose se na specijalizacije, odnosno subspecijalizacije osoba koje su završile fakultet zdravstvenih studija, kao i na specijalizacije zdravstvenih saradnika, a što će se urediti posebnim pravilnicima.

Član 40.

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o specijalizacijama i subspecijalizacijama doktora medicine, doktora stomatologije i magistara farmacije ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/11, 11/11, 17/11, 22/11, 26/11, 82/11, 41/12, 79/12, 55/13, Isp.-95/13, 52/14, 54/14 i 84/14).

Član 41.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-37-4665/15

27. jula 2015. godine

Sarajevo

Ministar

Doc. dr. **Vjekoslav Mandić**, s. r.

Temeljem članka 153. stavak 2., članka 155. stavak 2., članka 157. stavak 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13), federalni ministar zdravstva donosi

PRAVILNIK

O SPECIJALIZACIJAMA I SUBSPECIJALIZACIJAMA DOKTORA MEDICINE, DOKTORA STOMATOLOGIJE, MAGISTARA FARMACIJE I INŽENJERA MEDICINSKE BIOKEMIJE

I - TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Ovim pravilnikom utvrđuju se grane, trajanje, plan i program specijalizacija i subspecijalizacija za doktore medicine, doktore stomatologije, magistre farmacije i

inženjere medicinske biokemije; uvjeti za zdravstvene ustanove i fakultete zdravstvenog usmjerenja u kojima se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž, kao i postupak njihove verifikacije; kriteriji za prijem specijalizanata, odnosno subspecijalizanata; način obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža; uvjeti za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inozemstvu; polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita; kao i troškovi obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža i polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.

- (2) Fakulteti zdravstvenog usmjerenja, u smislu ovog pravilnika, su: medicinski, stomatološki, farmaceutski i farmaceutsko-biokemijski fakultet.

Članak 2.

- (1) Doktori medicine, doktori stomatologije, magistri farmacije i inženjeri medicinske biokemije mogu se stručno usavršavati u obliku specijalizacije i subspecijalizacije.
- (2) Specijalizacija i subspecijalizacija je organizirani oblik stjecanja teoretskih i praktičnih stručnih znanja i znanstvenih saznanja prema propisanom programu.
- (3) Plan i program specijalizacija i subspecijalizacija za doktore medicine, doktore stomatologije, magistre farmacije i inženjere medicinske biokemije, te njihovo trajanje nalazi se u pravitku ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Privitak broj 1.**)

II - UVJETI ZA ZDRAVSTVENE USTANOVE I FAKULTETE ZDRAVSTVENOG USMJERENJA U KOJIMA SE OBAVLJA SPECIJALIZANTSKI, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKI STAŽ I POSTUPAK NJIHOVE VERIFIKACIJE

Članak 3.

- (1) Cjeloviti program ili dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža doktora medicine, doktora stomatologije, magistara farmacije i inženjera medicinske biokemije obavlja se u zdravstvenim ustanovama i fakultetima zdravstvenog usmjerenja koji, glede prostora, opreme i kadra, udovoljavaju sljedećim uvjetima:
 - a) da se u njima obavljaju stručni poslovi predviđeni planom i programom određene specijalizacije, odnosno subspecijalizacije,
 - b) da imaju odgovarajući prostor i opremu,
 - c) da imaju u stalnom radnom odnosu najmanje dva specijalista, odnosno subspecijalista sa najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u kojoj se specijalizant, odnosno subspecijalizant usavršava,
 - d) da imaju u stalnom radnom odnosu najmanje jednog specijalistu, odnosno subspecijalistu koji ispunjava uvjete za glavnog mentora za onu granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za koju se traži ovlaštenje,
 - e) da imaju bibliotekarsko-informatičku podršku suglasno suvremenim zahtjevima medicinske, stomatološke, farmaceutske, odnosno medicinsko-biokemijske struke kojom se omogućava pristup odgovarajućoj domaćoj i stranoj stručnoj literaturi, te prostor i opremu za praktično učenje laboratorijskih tehnika,
 - f) da imaju organizirane aktivnosti u području praćenja kvaliteta specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Pored uvjeta iz stavka 1. ovog članka zdravstvene ustanove i fakulteti zdravstvenog usmjerenja moraju ispunjavati i

posebne uvjete ako su propisani u planovima i programima specijalizacija, odnosno subspecijalizacija utvrđenih ovim pravilnikom.

- (3) Iznimno, od stavka 1. ovog članka, dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža za magistre farmacije može se obavljati i u farmaceutskoj industriji, prehrambenoj industriji, laboratorijama za ispitivanje lijekova pri agencijama za lijekove i medicinska sredstva, laboratorijama za ispitivanje kvaliteta hrane pri agencijama za sigurnost hrane, laboratorijama za ispitivanje vode i dr.
- (4) Farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz stavka 3. ovog članka moraju ispunjavati uvjete propisane stavkom 1. ovog članka, izuzev uvjeta navedenih u toč. c) i d) stavka 1. istog članka.
- (5) Glede uvjeta kadra, farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz stavka 3. ovog članka moraju imati u stalnom radnom odnosu jednog specijalistu, odnosno subspecijalistu, sa najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u kojoj se specijalizant usavršava, kao i odgovarajući visokoobrazovni kadar u području tehnologije, kemije, informatike i drugih srodnih zanimanja.

Članak 4.

- (1) Glavni mentor i komentor moraju biti uposlenici zdravstvenih ustanova, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu članka 7. ovog pravilnika.
- (2) Glavni mentor mora imati najmanje 10 godina specijalističkog, odnosno pet godina subspecijalističkog staža za onu granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u kojoj se specijalizant usavršava, te imati nastavno zvanje ili zvanje magistra znanosti ili doktora znanosti.
- (3) Komentor mora imati najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža iz one grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz koje se izvodi dio programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog usavršavanja.
- (4) Na prijedlog nastavnih zdravstvenih ustanova tipa univerzitetsko-kliničkih bolnica, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja i zdravstvenih ustanova kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu članka 7. ovog pravilnika, federalni ministar zdravstva (u daljnjem tekstu: ministar) rješenjima utvrđuje liste glavnih mentora i komentora za kliničke specijalizacije, odnosno subspecijalizacije sa rokom valjanosti od dvije godine, a koje se objavljuju na web stranici Federalnog ministarstva zdravstva (u daljem tekstu: Ministarstvo).
- (5) Iznimno od stavka 4. ovog članka, na prijedlog nastavnih zavoda i nastavnih zdravstvenih ustanova iz članka 110. stavak 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13 - u daljnjem tekstu: Zakon), kojima je dato odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u smislu članka 7. ovog pravilnika, ministar rješenjima utvrđuje liste glavnih mentora i komentora za specijalizacije, odnosno subspecijalizacije primarne razine zdravstvene zaštite, s rokom valjanosti od dvije godine, a koje se objavljuju na web stranici Ministarstva.
- (6) Glavni mentor je odgovoran za propisano provođenje cjelokupnog plana i programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u cijelosti, suradnju s komentorom, praćenje napretka specijalizanta,

provjeravanje znanja specijalizanta najmanje dva puta godišnje putem provjere znanja i vještina, te točnost podataka u specijalističkoj, odnosno subspecijalističkoj knjižici. Glavni mentor za svoj rad odgovara ravnatelju ustanove, odnosno dekanu fakulteta koji ga imenuje.

- (7) Glavni mentor obavezan je obavljati poslove utvrđene ovim člankom najmanje dva sata tjedno sa svakim specijalizantom, odnosno subspecijalizantom.
- (8) Komentor je odgovoran za propisano provođenje dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalističkog staža za koji je imenovan i kontinuirano je angažiran u radu sa svakim specijalizantom, odnosno subspecijalizantom. Komentor za svoj rad odgovara glavnom mentoru i ravnatelju ustanove, odnosno dekanu fakulteta koji ga imenuje.
- (9) Ministarstvo može brisati s liste glavnih mentora i komentora onog glavnog mentora i komentora za kojeg se utvrdi da neodgovorno vodi specijalizanta, odnosno subspecijalizanta, a na temelju prijedloga podnositelja zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika, zatim specijalizanta, odnosno subspecijalizanta, kao i ustanove koja je predložila glavnog mentora, odnosno komentora za uvrštavanje na listu.
- (10) Uz zahtjev za brisanje s liste glavnih mentora i komentora obavezno se dostavlja i izjašnjenje glavnog mentora i komentora o razlozima radi kojih se predlaže njegovo brisanje s liste glavnih mentora i komentora.
- (11) Izjašnjenje se pribavlja u roku od sedam (7) dana od dana prijema zahtjeva iz stavka 10. ovog članka.

Članak 5.

- (1) Utvrđivanje ispunjenosti uvjeta prostora, opreme i kadra za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža kod zdravstvenih ustanova, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja iz članka 3. ovog pravilnika, obavlja Ministarstvo, suglasno odredbama ovog pravilnika i Zakona.
- (2) Zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta iz stavka 1. ovog članka podnosi zdravstvena ustanova, odnosno fakultet zdravstvenog usmjerenja.
- (3) Uz zahtjev iz stavka 2. ovog članka prilaže se:
 - a) rješenje o registraciji ustanove izdano od nadležnog općinskog suda,
 - b) dokaz o vlasništvu prostora, odnosno važeći ugovor o zakupu poslovnog prostora,
 - c) prijedlog grana specijalizacije, odnosno subspecijalizacije ili dijelova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a koji će se u toj ustanovi izvoditi,
 - d) spisak stručnog kadra sa urednom osobnom dokumentacijom uposlenika koji su u stalnom radnom odnosu, a koji ispunjavaju uvjete za glavnog mentora i komentora,
 - e) spisak opreme sa urednim atestima proizvođača opreme kojim se potvrđuje kvaliteta, ispravnost i sigurnost opreme,
 - f) dokaz o ispunjenosti posebnih uvjeta propisanih u planovima i programima specijalizacija, odnosno subspecijalizacija utvrđenih ovim pravilnikom, a sukladno stavku 2. članka 3. ovog pravilnika,
 - g) potpisana i ovjerena izjava od strane odgovorne osobe podnositelja zahtjeva da odgovara za istinitost i točnost podnijete dokumentacije,
 - h) dokaz o uplati federalne takse,
 - i) dokaz o uplati naknade za rad stručnog povjerenstva.

- (4) Odredbe ovog članka shodno se primjenjuju i na utvrđivanje ispunjenosti uvjeta prostora, opreme i kadra za obavljanje dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža za magistre farmacije u farmaceutskoj i prehrambenoj industriji, kao i laboratorijama iz članka 3. stavak 3. ovog pravilnika.
- (5) Farmaceutska i prehrambena industrija, kao i laboratorije iz članka 3. stavak 3. ovog pravilnika, prilikom podnošenja zahtjeva iz stavka 3. ovog članka ne podnose dokumentaciju iz toč. d) i e) stavka 3. istog članka, već spisak stručnog kadra sa urednom osobnom dokumentacijom uposlenika koji su u stalnom radnom odnosu, a u zvanju su specijaliste, odnosno subspecijaliste, s najmanje pet godina specijalističkog, odnosno subspecijalističkog staža za granu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za koju ustanova kandidira obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, kao i odgovarajućeg visokoobrazovnog kadra u području tehnologije, kemije, informatike i dr. srodnih zanimanja.

Članak 6.

- (1) Po prijemu uredno dokumentiranog zahtjeva iz članka 5. ovog pravilnika, ministar imenuje stručno povjerenstvo od najmanje tri člana, sa zadatkom da utvrdi ispunjenost uvjeta prostora, opreme i kadra za izdavanje odobrenja za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Stručno povjerenstvo iz stavka 1. ovog članka sastavlja zapisnik sa prijedlogom ministru o izdavanju odobrenja za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, odnosno sa prijedlogom o odbijanju podnesenog zahtjeva kao neutemeljenog.
- (3) Podnositelj zahtjeva odgovara za istinitost i točnost podataka dostavljenih Ministarstvu.

Članak 7.

- (1) Na temelju podnijetog dokumentiranog zahtjeva, a po provedenom postupku utvrđenom člankom 6. ovog pravilnika, ministar donosi rješenje kojim odobrava zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neutemeljen.
- (2) Rješenje doneseno u smislu stavka 1. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor suglasno propisima o upravnim sporovima.
- (3) Ukoliko je rješenje iz stavka 1. ovog članka pozitivno upisuje se u registar zdravstvenih ustanova i fakulteta zdravstvenog usmjerenja u kojima se može obavljati specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž, a koji se vodi u Ministarstvu.
- (4) Odredbe ovog članka shodno se primjenjuju i na farmaceutsku i prehrambenu industriju, kao i laboratorije iz članka 3. stavak 3. ovog pravilnika.

Članak 8.

- (1) Ako tijekom izvođenja programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža nastanu promjene u svezi s ispunjavanjem uvjeta na temelju kojih je izdano rješenje o odobrenju obavljanja cjelovitog programa, odnosno dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz članka 7. ovog pravilnika, ravnatelj zdravstvene ustanove, odnosno dekan fakulteta zdravstvenog usmjerenja, obvezan je o navedenim promjenama izvijestiti Ministarstvo, i to u roku od 30 dana od dana nastupanja promjene.

- (2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja koji više ne ispunjava uvjete iz članka 3. ovoga pravilnika, ministar donosi rješenje kojim se oduzima odobrenje za obavljanje cjelovitog programa ili dijela programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz određene grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koji se u toj ustanovi izvodi.
- (3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.
- (4) Odredbe ovog članka shodno se primjenjuju i na farmaceutsku i prehrambenu industriju, kao i laboratorije iz članka 3. stavak 3. ovog pravilnika.

III - KRITERIJI ZA PRIJEM SPECIJALIZANATA, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANATA

Članak 9.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija može se odobriti na temelju godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija koji utvrđuje Ministarstvo na prijedlog kantonalnih ministarstava zdravstva u smislu članka 154. st. 3. i 5. Zakona.
- (2) Prijedlog godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija, zajedno sa mišljenjem nadležnog zavoda za javno zdravstvo i zavoda zdravstvenog osiguranja, nadležna kantonalna ministarstva dostavljaju Ministarstvu do kraja mjeseca rujna tekuće godine, za narednu godinu.
- (3) Ministarstvo utvrđuje godišnji plan potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija za područja kantona do kraja mjeseca prosinca tekuće godine, za narednu godinu.
- (4) Godišnji planovi potrebnih specijalizacija i subspecijalizacija, nakon donošenja, odmah se dostavljaju putem pošte nadležnim kantonalnim ministarstvima zdravstva, radi realizacije.
- (5) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a suglasno članku 154. stavak 2. Zakona, bez godišnjeg plana specijalizacija, odobrenje za specijalizaciju i subspecijalizaciju može se izdati doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biokemije, a za potrebe nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, pravnih lica koja obavljaju znanstveno-istraživačku djelatnost, pravnih lica koja obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavoda zdravstvenog osiguranja. Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije po ovoj osnovi podrazumijeva dostavljanje obrazloženja potrebe za specijalizacijom, odnosno subspecijalizacijom, kao i opisa jasne veze predložene specijalizacije, odnosno subspecijalizacije s djelatnošću podnosioca zahtjeva.

Članak 10.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija se može odobriti doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biokemije koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi koja dodjeljuje specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju ili ima privatnu praksu, ili radi kod zdravstvenog djelatnika visoke stručne spreme privatne prakse koji dodjeljuje specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju i koji ima najmanje godinu dana radnog iskustva u struci nakon položenog stručnog ispita.
- (2) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija se može odobriti i doktoru medicine, doktoru stomatologije, magistru farmacije i inženjeru medicinske biokemije koji ispunjava uvjete iz stavka 1. ovog članka, a u radnom odnosu je u

nadležnom ministarstvu zdravstva, državnom, odnosno federalnom ministarstvu, organu državne ili federalne uprave, fakultetu zdravstvenog usmjerenja, pravnom licu koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, pravnom licu koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavodu zdravstvenog osiguranja.

Članak 11.

- (1) Izbor kandidata za specijalizaciju obavlja zdravstvena ustanova, privatna praksa, nadležno ministarstvo zdravstva, državno, odnosno federalno ministarstvo, organ državne ili federalne uprave, fakultet zdravstvenog usmjerenja, pravno lice koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, pravno lice koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavod zdravstvenog osiguranja na temelju konkursa objavljenog u sredstvima javnog informiranja.
- (2) Izbor kandidata za subspecijalizaciju, subjekti iz stavka 1. ovog članka obavljaju na temelju internog oglasa.

Postupak odobravanja specijalizacije, odnosno subspecijalizacije

Članak 12.

- (1) Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije Ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa zajedno sa osobnim zahtjevom doktora medicine, doktora stomatologije, magistra farmacije ili inženjera medicinske biokemije za kojeg se traži odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (2) Zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije Ministarstvu može podnijeti i nadležno ministarstvo zdravstva, državno, odnosno federalno ministarstvo, organ državne ili federalne uprave, fakultet zdravstvenog usmjerenja, pravno lice koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, pravno lice koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, kao i zavod zdravstvenog osiguranja kod kojeg je uposlen doktor medicine, doktor stomatologije, magistar farmacije ili inženjer medicinske biokemije.
- (3) Uz zahtjev iz st. 1. i 2. ovog članka podnosi se sljedeća dokumentacija:
 - a) pravomoćna odluka o dodjeli specijalizacije, odnosno subspecijalizacije kandidatu,
 - b) dokaz o provedenom javnom konkursu samo prilikom dodjele specijalizacije,
 - c) diploma o završenom fakultetu,
 - d) uvjerenje o položenom stručnom ispitu,
 - e) potvrda o radnom iskustvu od najmanje godinu dana od položenog stručnog ispita,
 - f) očitovanje podnositelja zahtjeva o zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu u kojima se planira obaviti specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž,
 - g) dokaz o uplati troškova specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, a koji će se koristiti za izmirenje naknada za rad glavnog mentora i komentora.
- (4) Na temelju podnijetog dokumentiranog zahtjeva iz stavka 3. ovog članka, a po provedenom postupku, ministar donosi rješenje kojim odobrava specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neutemeljen.
- (5) Rješenje doneseno u smislu stavka 4. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor suglasno propisima o upravnim sporovima.

Članak 13.

Doktor medicine, doktor stomatologije, magistar farmacije, odnosno inženjer medicinske biokemije kojem je rješenjem ministra odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija u smislu članka 12. stavak 1. ovog pravilnika, a koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi, zaključuje ugovor o radu sa zdravstvenom ustanovom, odnosno privatnom praksom za razdoblje trajanja specijalizacije odnosno subspecijalizacije.

IV - NAČIN OBAVLJANJA SPECIJALIZANTSKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKOG STAŽA

Članak 14.

Ovlaštene zdravstvene ustanove i fakulteti zdravstvenog usmjerenja za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz članka 3. ovog pravilnika, svojim općim aktima propisuju koliki broj specijalizanata, odnosno subspecijalizanata mogu istodobno primati na specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju.

Članak 15.

- (1) Ovlaštena ustanova u kojoj se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž imenuje glavnog mentora i komentora sa lista iz st. 4. i 5. članka 4. ovog pravilnika za svakog pojedinačnog specijalizanta, odnosno subspecijalizanta.
- (2) Specijalizant, odnosno subspecijalizant započinje sa obavljanjem specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u roku od 30 dana od dana prijema rješenja o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (3) Vrijeme provedeno na poslovima i zadacima koji su predviđeni programom specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, prije izdavanja rješenja o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije ne može se priznati u specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž.
- (4) U roku iz stavka 2. ovog članka, glavni mentor je obavezan izraditi raspored obavljanja propisanog programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, dogovoriti obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama, odnosno fakultetima iz članka 3. ovog pravilnika, te utvrditi dan početka specijalizacije, odnosno subspecijalizacije.
- (5) Dio programa specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koji je zajednički za sve specijalističke programe mora sadržavati teoretsku nastavu iz područja: poznavanje organizacije zdravstva; upravljanje zdravstvenim sustavom, te etika i propisi iz područja zdravstva.

Članak 16.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant provodi program specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, u pravilu, bez prekida.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, specijalizantu, odnosno subspecijalizantu se može odobriti prekid staža u slučajevima stručnog ili znanstvenog usavršavanja u inozemstvu u kontinuiranom trajanju dužem od 30 dana, rodiljnog dopusta, komplikacije u trudnoći, bolesti kod kojih liječenje traje duže od 30 dana, te pritvoru dužem od 30 dana.
- (3) O svakom prekidu u tijeku trajanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika, obavezan je obavijestiti glavnog mentora i dokumentirati razloge prekida.
- (4) Prijedlog za prekid specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog

- pravilnika podnosi Ministarstvu neposredno nakon završetka razloga koji su doveli do prekida.
- (5) Uz prijedlog iz stavka 4. ovog članka potrebno je dostaviti dokaze o razlogu prekida specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
 - (6) Ako je prekid opravdan, ministar donosi rješenje kojim se odobrava prekid specijalizacije, odnosno subspecijalizacije i naznačuje se produžavanje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije za vrijeme za koje je prekid trajao ili rješenje kojim se odbija zahtjev kao neutemeljen.
 - (7) Rješenje iz stavka 6. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.

Članak 17.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant ima pravo na godišnji odmor tijekom kalendarske godine, u trajanju utvrđenom propisima o radu.
- (2) Godišnji odmor iz stavka 1. ovog članka ne smatra se prekidom specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža utvrđenog člankom 16. ovog pravilnika.

Članak 18.

- (1) Ako glavni mentor tijekom mentorstva utvrdi da specijalizant, odnosno subspecijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili nema sklonosti prema specijalizaciji, odnosno subspecijalizaciji za koju se usavršava, o tome, u pisanom obliku, izvješćuje podnositelja zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika.
- (2) Glavni mentor i komentor tijekom specijalizacije, odnosno subspecijalizacije mogu povući svoju suglasnost o mentorstvu iz objektivnih ili subjektivnih razloga.
- (3) Odluku iz stavka 2. ovog članka glavni mentor i komentor obvezni su, u pisanom obliku, dostaviti podnositelju zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika, kao i specijalizantu, odnosno subspecijalizantu.
- (4) Na temelju odluke iz stavka 3. ovog članka imenuje se novi glavni mentor, odnosno komentor sa utvrđenih listi iz st. 4. i 5. članka 4. ovog pravilnika, o čemu se obavještava Ministarstvo.
- (5) Glavni mentor i komentor za svoj rad po mentorstvu, odnosno komentorstvu dobivaju naknadu od zdravstvene ustanove, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja kod kojeg su uposleni u stalnom radnom odnosu.
- (6) Visina naknade iz stavka 5. ovog članka utvrđuje se rješenjem ministra suglasno stavku 2. članka 32. ovog pravilnika.
- (7) Ako glavni mentor ili komentor tijekom specijalizacije, odnosno subspecijalizacije povuče svoju suglasnost o glavnom mentorstvu ili komentorstvu zbog razloga iz stavka 2. ovog članka ili izgubi status glavnog mentora ili komentora zbog brisanja sa liste glavnih mentora i komentora suglasno st. 9, 10. i 11. članka 4. ovog pravilnika, obavezan je vratiti razmjerni dio isplaćene naknade koji utvrdi ovlaštena zdravstvena ustanova, odnosno fakultet zdravstvenog usmjerenja iz članka 3. ovog pravilnika.

Članak 19.

- (1) Ukoliko specijalizant, odnosno subspecijalizant nije zadovoljan radom glavnog mentora i komentora može tražiti njihovu zamjenu.
- (2) Zahtjev za zamjenu iz stavka 1. ovog članka specijalizant, odnosno subspecijalizant podnosi ustanovi koja je

imenovala glavnog mentora i komentora uz obrazloženje razloga.

- (3) Ustanova iz stavka 2. ovog članka obavještava glavnog mentora i komentora o zahtjevu specijalizanta, odnosno subspecijalizanta iz stavka 1. ovog članka, te ostavlja rok od sedam (7) dana za izjašnjenje o razlozima zbog kojih se traži zamjena.
- (4) Ustanova iz stavka 2. ovog članka razmatra podneseni zahtjev, kao i izjašnjenje glavnog mentora i komentora, te ukoliko cijeni opravdanim, donosi rješenje o razrješenju glavnog mentora i komentora, kao i rješenje o imenovanju novog glavnog mentora i komentora, ili rješenje o odbijanju zahtjeva kao neutemeljenog.

Članak 20.

- (1) Specijalizacija, odnosno subspecijalizacija prestaje ako:
 - a) specijalizantu, odnosno subspecijalizantu u tijeku trajanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, prestane radni odnos u zdravstvenoj ustanovi, kod nositelja odobrenja za privatnu praksu, na fakultetu zdravstvenog usmjerenja, u nadležnom ministarstvu zdravstva, u državnom, odnosno federalnom ministarstvu, organu državne ili federalne uprave, pravnom licu koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, pravnom licu koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, u zavodu zdravstvenog osiguranja;
 - b) u slučaju prestanka rada privatne prakse, odnosno zdravstvene ustanove po sili zakona za specijalizante, odnosno subspecijalizante kojima je odobrena specijalizacija odnosno subspecijalizacija kao nositeljima odobrenja za privatnu praksu, ili specijalizantima uposlenim kod nositelja odobrenja za privatnu praksu, odnosno specijalizantima uposlenim u zdravstvenoj ustanovi koja prestaje s radom;
 - c) suglasno odredbi članka 18. stavak 1. ovog pravilnika glavni mentor utvrdi da specijalizant, odnosno subspecijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža ili nema sklonosti prema specijalizaciji, odnosno subspecijalizaciji za koju se usavršava.
- (2) Rješenje o prestanku specijalizacije, odnosno subspecijalizacije donosi ministar na temelju zahtjeva zdravstvene ustanove, nositelja odobrenja za privatnu praksu, dekana fakulteta zdravstvenog usmjerenja, rukovoditelja nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, ravnatelja pravnog lica koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, ravnatelja pravnog lica koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, ravnatelja zavoda zdravstvenog osiguranja.
- (3) Uz zahtjev iz stavka 2. ovoga članka prilažu se dokazi kojim se dokazuje postojanje uvjeta iz stavka 1. ovog članka.
- (4) Ukoliko cijeni da podneseni zahtjev iz stavka 2. ovog članka nije opravdan i na zakonu utemeljen, ministar donosi rješenje kojim se zahtjev odbija kao neutemeljen.
- (5) Rješenja iz st. 2. i 4. ovog članka su konačna u upravnom postupku i protiv istih se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.

Članak 21.

- (1) Specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž i obveze specijalizanta, odnosno subspecijalizanta u specijalističku knjižicu upisuju glavni mentor i komentori u organizacijskim jedinicama zdravstvenih ustanova, odnosno ovlaštenih fakulteta u kojima specijalizant, odnosno subspecija-

lizant obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž prema propisanom planu i programu.

- (2) Obrazac specijalističke knjižice nalazi se u prilogu ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Privitak broj 2.**)
- (3) Radne obaveze iz stavka 1. ovog članka specijalizant, odnosno subspecijalizant obavlja u radnom vremenu, sukladno propisima o radu.

Uvjeti za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inozemstvu

Članak 22.

- (1) Cijeli ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža može se obaviti i u inozemstvu, pod uvjetom da program navedenog staža ne odstupa od programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža utvrđenog za tu vrstu specijalizacije, odnosno subspecijalizacije koja je utvrđena ovim pravilnikom.
- (2) Odobrenje za obavljanje dijela specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inozemstvu izdaje ministar u formi rješenja, a na temelju podnijetog dokumentiranog zahtjeva osobe koja je podnijela zahtjev za odobrenje specijalizacije i subspecijalizacije u smislu članka 12. ovog pravilnika.
- (3) Uz zahtjev iz stavka 2. ovog članka prilaže se:
 - a) suglasnost ovlaštene zdravstvene ustanove, odnosno fakulteta zdravstvenog usmjerenja u inozemstvu, a u kojem će se obaviti cijeli ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža,
 - b) ovjerenja izjava specijalizanta, odnosno subspecijalizanta ili podnositelja zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika, o pokriću svih troškova obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inozemstvu, kao i smještaja specijalizanta, odnosno subspecijalizanta tijekom boravka u inozemstvu,
 - c) rješenje Ministarstva kojim je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija.
- (4) Ukoliko cijeni da podneseni zahtjev iz st. 2. i 3. ovog članka nije opravdan i na zakonu utemeljen, ministar donosi rješenje kojim se zahtjev odbija kao neutemeljen.
- (5) Rješenja iz st. 2. i 4. ovog članka su konačna u upravnom postupku i protiv istih se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.
- (6) U slučaju da je specijalizant, odnosno subspecijalizant obavio cjelokupni ili dio specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u inozemstvu u ispitno povjerenstvo se može imenovati i stručnjak iz odgovarajućeg područja iz inozemstva koji ispunjava uvjete za ispitivača suglasno ovom pravilniku.
- (7) Odredbe st. 1. do 6. ovog članka shodno se primjenjuju i na mogućnost obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u zdravstvenim ustanovama u Bosni i Hercegovini, koje nisu na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine.

V - POLAGANJE SPECIJALISTIČKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALISTIČKOG ISPITA

Članak 23.

- (1) Nakon obavljenog programa specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža specijalizant, odnosno subspecijalizant polaže specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit.
- (2) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit polaže se najkasnije u roku šest mjeseci od završetka specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.

Članak 24.

- (1) Zahtjev za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita podnosi se Ministarstvu.
- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovog članka treba sadržavati sljedeće:
 - a) osobni zahtjev specijalizanta, odnosno subspecijalizanta,
 - b) zahtjev zdravstvene ustanove, nositelja odobrenja za privatnu praksu, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, nadležnog ministarstva zdravstva, državnog, odnosno federalnog ministarstva, organa državne ili federalne uprave, pravnog lica koje obavlja znanstveno-istraživačku djelatnost, pravnog lica koje obavlja proizvodnju i promet lijekova i medicinskih sredstava, zavoda zdravstvenog osiguranja, a koji su podnijeli zahtjev za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije u smislu članka 12. ovog pravilnika,
 - c) rješenje o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije,
 - d) uredno popunjenu specijalističku knjižicu,
 - e) dokaz o uplati troškova za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.

Članak 25.

- (1) Ministar, na temelju uredno dokumentiranog zahtjeva iz članka 24. ovog pravilnika, donosi rješenje o odobravanju polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita ili rješenje kojim se zahtjev odbija kao neutemeljen, u roku od 30 dana od dana podnošenja uredno dokumentiranog zahtjeva.
- (2) Ukoliko je rješenje iz stavka 1. ovog članka pozitivno, ministar imenuje predsjednika, članove i tajnika ispitnog povjerenstva, te određuje datum polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita. Glavni mentor i komentori koji su sudjelovali u provođenju specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža specijalizanta, odnosno subspecijalizanta ne mogu biti imenovani za predsjednika ispitnog povjerenstva.
- (3) Predsjednik i članovi ispitnog povjerenstva imenuju se sa Liste ispitivača utvrđene suglasno članku 26. ovog pravilnika.
- (4) Predsjednik, članovi i tajnik ispitnog povjerenstva za polaganje specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita imaju pravo na naknadu čiji iznos se određuje rješenjem ministra sukladno stavku 4. članka 33. ovog pravilnika.
- (5) Rješenje iz stavka 1. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.
- (6) Rješenje iz stavka 1. ovog članka upisuje se u registar odobrenih specijalizacija, odnosno subspecijalizacija, a koji vodi Ministarstvo.

Članak 26.

- (1) Listu ispitivača za specijalističke i subspecijalističke ispite utvrđuje ministar, na prijedlog zdravstvenih ustanova i fakulteta zdravstvenog usmjerenja iz stavka 2. članka 1. ovog pravilnika, koje su ovlaštene za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža.
- (2) Ispitivači iz stavka 1. ovog članka biraju se iz redova nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora, izvanrednog profesora ili docenta, koji imaju dugogodišnje stručno iskustvo u odgovarajućem specijalističkom, odnosno subspecijalističkom području.
- (3) Iznimno, ispitivači iz stavka 1. ovog članka mogu biti predloženi i iz reda istaknutih stručnjaka odgovarajuće grane specijalizacije, odnosno subspecijalizacije sa

iskustvom od najmanje 20 godina specijalističkog staža, odnosno 10 godina subspecijalističkog staža.

- (4) Lista ispitivača iz stavka 1. ovog članka novelira se svake godine i objavljuje se na web stranici Ministarstva.

Članak 27.

- (1) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit polaže se u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno fakultetu zdravstvenog usmjerenja iz članka 3. ovog pravilnika.
- (2) Specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit iz stavka 1. ovog članka sastoji se iz teorijskog i praktičnog dijela.

Članak 28.

- (1) Opći uspjeh kandidata na specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu ocjenjuje se sa "položio" ili "nije položio".
- (2) Ocjena iz stavka 1. ovog članka donosi se većinom glasova članova ispitnog povjerenstva i upisuje se, uz pitanja, u zapisnik o polaganju specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita.
- (3) Obrazac zapisnika iz stavka 2. ovog članka nalazi se u privitku ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Privitak broj 3.**)

Članak 29.

- (1) Po završetku specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita, tajnik povjerenstva dužan je zapisnik sa cjelokupnom dokumentacijom dostaviti Ministarstvu.
- (2) Kandidatu koji je položio specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit, izdaje se uvjerenje o položenom specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu i isto upisuje u registar o položenim specijalističkim, odnosno subspecijalističkim ispitima kojeg vodi Ministarstvo.
- (3) Obrazac uvjerenja iz stavka 2. ovog članka nalazi se u privitku ovog pravilnika i čini njegov sastavni dio (**Privitak broj 4.**)

Članak 30.

- (1) Kandidat koji nije položio specijalistički, odnosno subspecijalistički ispit prvi puta, može ga ponoviti u roku koji zapisnički utvrdi ispitno povjerenstvo, a koji ne može biti kraći od 30 dana, niti duži od 90 dana od dana polaganja ispita.
- (2) Ako kandidat ne položi ispit drugi put, može ga još jednom ponoviti kroz daljnjih 90 dana.
- (3) Ako niti nakon ponovljenog roka iz stavka 2. ovog članka, kandidat ne položi ispit, upućuje se na ponovno obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža u trajanju kojeg odredi ispitno povjerenstvo, a koje ne može biti kraće od 90 dana.
- (4) Troškove dodatnog specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža iz stavka 3. ovog članka snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika, odnosno kandidat.
- (5) Ako kandidat ne pristupi polaganju specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita ili odustane od započetog ispita bez opravdanoga razloga, smatra se da ispit taj put nije položio i mora ga ponoviti u roku koji odredi ispitno povjerenstvo, a koji ne smije biti duži od 90 dana.
- (6) Troškove ponavljanja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita iz stavka 5. ovog članka snosi sam kandidat.

Članak 31.

Po položenom specijalističkom, odnosno subspecijalističkom ispitu stječe se naziv specijaliste, odnosno subspecijaliste određene grane medicine, stomatologije, farmacije odnosno medicinske biokemije.

VI - TROŠKOVI OBAVLJANJA SPECIJALIZANTSKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALIZANTSKOG STAŽA I POLAGANJA SPECIJALISTIČKOG, ODNOSNO SUBSPECIJALISTIČKOG ISPITA

Članak 32.

- (1) Troškovi obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža, u smislu ovog pravilnika, obuhvaćaju:
- naknadu za rad glavnog mentora i
 - naknadu za rad komentora.
- (2) Visina naknade za rad glavnog mentora i komentora iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se rješenjem ministra.
- (3) Troškove obavljanja specijalizacije, odnosno specijalizacije glede naknade za rad glavnog mentora i komentora snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika.
- (4) Podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije transferira sredstva na ime troškova iz stavka 3. ovog članka ovlaštenoj ustanovi u kojoj se obavlja specijalizantski, odnosno subspecijalizantski staž, a koja je dužna izvršiti uplatu naknade za rad glavnom mentoru i komentoru za svakog pojedinog specijalizanta, odnosno subspecijalizanta.

Članak 33.

- (1) Troškovi polaganja specijalističkog, odnosno subspecijalističkog ispita utvrđuju se rješenjem ministra.
- (2) Troškove iz stavka 1. ovog članka snosi podnositelj zahtjeva za odobrenje specijalizacije, odnosno subspecijalizacije iz članka 12. ovog pravilnika.
- (3) Dio troškova iz stavka 1. ovog članka koristi se za plaćanje naknade za rad ispitnog povjerenstva i tajnika povjerenstva iz članka 25. ovog pravilnika.
- (4) Posebnim rješenjem ministra utvrđuju se iznosi naknade za rad predsjednika, članova i tajnika ispitnog povjerenstva.

VII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

- (1) Zdravstvene ustanove, odnosno fakulteti zdravstvenog usmjerenja, kojima je odobreno obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža na temelju ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, dužni su uskladiti svoju organizaciju i poslovanje sa odredbama ovog pravilnika, u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu pravilnika.
- (2) Do isteka roka iz stavka 1. ovog članka, ostaju na snazi rješenja o odobrenju obavljanja specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža zdravstvenim ustanovama, odnosno fakultetima zdravstvenog usmjerenja izdana na temelju ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika.

Članak 35.

- (1) Specijalizant, odnosno subspecijalizant kojem je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija suglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, može, ukoliko je to za njega povoljnije, nastaviti obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža suglasno odredbama ovog pravilnika.
- (2) Specijalizant, odnosno subspecijalizant kojem je odobrena specijalizacija, odnosno subspecijalizacija na temelju sudjelovanja u provođenju razvojnih projekata, a suglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, zadržava pravo da u tom statusu okonča započetu specijalizaciju, odnosno subspecijalizaciju.
- (3) Na temelju podnijetog dokumentiranog zahtjeva specijalizanta, odnosno subspecijalizanta odobrenje za obavljanje specijalizantskog, odnosno subspecijalizantskog staža po

- odredbama ovog pravilnika, a u smislu stavka 1. ovog članka, rješenjem odobrava ministar.
- (4) Rješenje iz stavka 3. ovog članka je konačno u upravnom postupku i protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda, suglasno propisima o upravnim sporovima.
- (5) Ukoliko specijalizant, odnosno subspecijalizant ne iskoristi mogućnost iz stavka 1. ovog članka, rješenje o odobrenju specijalizacije, odnosno subspecijalizacije, izdano na temelju ranijih propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, ostaje na snazi.

Članak 36.

Zdravstveni djelatnici koji su stekli status subspecijalista na temelju odredbi o priznavanju postdiplomskog studija u subspecijalizaciju, a suglasno propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika, zadržavaju sva prava stečena po toj osnovi.

Članak 37.

Zahtjevi podneseni ovom ministarstvu prije stupanja na snagu ovog pravilnika riješit će se sukladno odredbama propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog pravilnika.

Članak 38.

Liste ispitivača za specijalističke, odnosno subspecijalističke ispite sukladno odredbama ovog pravilnika donijet će se u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog pravilnika.

Članak 39.

Odredbe ovog pravilnika ne odnose se na specijalizacije, odnosno subspecijalizacije osoba koje su završile fakultet zdravstvenih studija, kao i na specijalizacije zdravstvenih suradnika, a što će se urediti posebnim pravilnicima.

Članak 40.

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o specijalizacijama i subspecijalizacijama doktora medicine, doktora stomatologije i magistara farmacije ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/11, 11/11, 17/11, 22/11, 26/11, 82/11, 41/12, 79/12, 55/13, Isp.-95/13, 52/14, 54/14 i 84/14).

Članak 41.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-37-4665/15
27. srpnja 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Doc. dr. **Vjekoslav Mandić**, v. r.

Na osnovu člana 153. stav 2., člana 155. stav 2., člana 157. stav 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", br. 46/10 i 75/13), federalni ministar zdravstva donosi

ПРАВИЛНИК О СПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈАМА И СУБСПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈАМА ДОКТОРА МЕДИЦИНЕ, ДОКТОРА СТОМАТОЛОГИЈЕ, МАГИСТАРА ФАРМАЦИЈЕ И ИНЖИЊЕРА МЕДИЦИНСКЕ БИОХЕМИЈЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

- (1) Овим правилником утврђују се гране, трајање, план и програм специјализација и субспецијализација за докторе медицине, докторе стоматологије, магистре фармације и инжињере медицинске биохемије; услови за здравствене установе и факултете здравственог усмјерења у којим се обавља специјализантски, односно субспецијализантски стаж, као и поступак њихове верификације; критерији за пријем специјализаната,

- односно субспецијализаната; начин обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа; услови за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у иностранству; полагање специјалистичког, односно субспецијалистичког испита; као и трошкови обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа и полагања специјалистичког, односно субспецијалистичког испита.
- (2) Факултети здравственог усмјерења, у смислу овог правилника, су: медицински, стоматолошки, фармацеутски и фармацеутско-биохемијски факултет.

Члан 2.

- (1) Доктори медицине, доктори стоматологије, магистри фармације и инжињери медицинске биохемије могу се стручно усавршавати у облику специјализације и субспецијализације.
- (2) Специјализација и субспецијализација је организовани облик стицања теоретских и практичних стручних знања и научних сазнања према прописаном програму.
- (3) План и програм специјализација и субспецијализација за докторе медицине, докторе стоматологије, магистре фармације и инжињере медицинске биохемије, те њихово трајање налази се у прилогу овог правилника и чини његов саставни дио (**Прилог број 1.**)

II - УСЛОВИ ЗА ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ И ФАКУЛТЕТЕ ЗДРАВСТВЕНОГ УСМЈЕРЕЊА У КОЈИМА СЕ ОБАВЉА СПЕЦИЈАЛИЗАНТСКИ, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИЗАНТСКИ СТАЖ И ПОСТУПАК ЊИХОВЕ ВЕРИФИКАЦИЈЕ

Члан 3.

- (1) Цјеловити програм или дио програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа доктора медицине, доктора стоматологије, магистара фармације и инжињера медицинске биохемије обавља се у здравственим установама и факултетима здравственог усмјерења који, у погледу простора, опреме и кадра, удовољавају следећим условима:
- a) да се у њима обављају стручни послови предвиђени планом и програмом одређене специјализације, односно субспецијализације,
 - b) да имају одговарајући простор и опрему,
 - c) да имају у сталном радном односу најмање два специјалиста, односно субспецијалиста са најмање пет година специјалистичког, односно субспецијалистичког стажа за грану специјализације, односно субспецијализације у којој се специјализант, односно субспецијализант усавршава,
 - d) да имају у сталном радном односу најмање једног специјалисту, односно субспецијалисту који испуњава услове за главног ментора за ону грану специјализације, односно субспецијализације за коју се тражи овлаштење,
 - e) да имају библиотекарско-информатичку подршку сагласно савременим захтјевима медицинске, стоматолошке, фармацеутске, односно медицинско-биохемијске струке којом се омогућава приступ одговарајућој домаћој и страниј стручној литератури, те простор и опрему за практично учење лабораторијских техника,
 - f) да имају организоване активности у области праћења квалитета специјализантског, односно субспецијализантског стажа.
- (2) Поред услова из става 1. овог члана здравствене установе и факултети здравственог усмјерења морају испуњавати и посебне услове ако су прописани у

- плановима и програмима специјализација, односно субспецијализација утврђених овим правилником.
- (3) Изузетно, од става 1. овог члана, дио програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа за магистре фармације може се обављати и у фармацеутској индустрији, прехранбеној индустрији, лабораторијама за испитивање лијекова при агенцијама за лијекове и медицинска средства, лабораторијама за испитивање квалитета хране при агенцијама за сигурност хране, лабораторијама за испитивање воде и др.
- (4) Фармацеутска и прехранбена индустрија, као и лабораторије из става 3. овог члана морају испуњавати услове прописане ставом 1. овог члана, изузев услова наведених у тач. ц) и д) става 1. истог члана.
- (5) У погледу увјета кадра, фармацеутска и прехранбена индустрија, као и лабораторије из става 3. овог члана морају имати у сталном радном односу једног специјалисту, односно субспецијалисту, са најмање пет година специјалистичког, односно субспецијалистичког стажа за грану специјализације, односно субспецијализације у којој се специјализант усавршава, као и одговарајући високообразовни кадар из области технологије, хемије, информатике и других сродних занимања.
- Члан 4.
- (1) Главни ментор и коментор морају бити запосленици здравствених установа, односно факултета здравственог усмјерења којим је дато одобрење за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у смислу члана 7. овог правилника.
- (2) Главни ментор мора имати најмање 10 година специјалистичког, односно пет година субспецијалистичког стажа за ону грану специјализације, односно субспецијализације у којој се специјализант усавршава, те имати наставно звање или звање магистра наука или доктора наука.
- (3) Коментор мора имати најмање пет година специјалистичког, односно субспецијалистичког стажа из оне гране специјализације, односно субспецијализације из које се изводи дио програма специјализантског, односно субспецијализантског усавршавања.
- (4) На приједлог наставних здравствених установа типа универзитетско-клиничких болница, односно факултета здравственог усмјерења и здравствених установа којима је дато одобрење за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у смислу члана 7. овог правилника, федерални министар здравства (у даљем тексту: министар) рјешењима утврђује листе главних ментора и коментора за клиничке специјализације, односно субспецијализације са роком важења од двије године, а које се објављују на веб страници Федералног министарства здравства (у даљем тексту: Министарство).
- (5) Изузетно од става 4. овог члана, на приједлог наставних завода и наставних здравствених установа из члана 110. став 2. Закона о здравственој заштити ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 46/10 и 75/13 - у даљем тексту: Закон), којим је дато одобрење за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у смислу члана 7. овог правилника, министар рјешењима утврђује листе главних ментора и коментора за специјализације, односно субспецијализације примарног нивоа здравствене заштите, са роком важења од двије године, а које се објављују на веб страници Министарства.
- (6) Главни ментор је одговоран за прописано провођење целокупног плана и програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа у цијелости, сарадњу са коментором, праћење напретка специјализанта, провјеравање знања специјализанта најмање два пута годишње путем провјере знања и вјештина, те тачност података у специјалистичкој, односно субспецијалистичкој књижици. Главни ментор за свој рад одговара директору установе, односно декану факултета који га именује.
- (7) Главни ментор обавезан је извршавати послове утврђене овим чланом најмање два сата седмично са сваким специјализантом, односно субспецијализантом.
- (8) Коментор је одговоран за прописано провођење дијела програма специјализантског, односно субспецијалистичког стажа за који је именован и континуирано је ангажован у раду са сваким специјализантом, односно субспецијализантом. Коментор за свој рад одговара главном ментору и директору установе, односно декану факултета који га именује.
- (9) Министарство може брисати са листе главних ментора и коментора оног главног ментора и коментора за којег се утврди да неодговорно води специјализанта, односно субспецијализанта, а на основу приједлога подносиоца захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника, затим специјализанта, односно субспецијализанта, као и установе која је предложила главног ментора, односно коментора за уврштавање на листу.
- (10) Уз захтјев за брисање са листе главних ментора и коментора обавезно се доставља и изјашњење главног ментора и коментора о разлозима ради којих се предлаже његово брисање са листе главних ментора и коментора.
- (11) Изјашњење се прибавља у року од седам (7) дана од дана пријема захтјева из става 10. овог члана.
- Члан 5.
- (1) Утврђивање испуњености услова простора, опреме и кадра за обављање цјеловитог програма или дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа код здравствених установа, односно факултета здравственог усмјерења из члана 3. овог правилника, обавља Министарство, сагласно одредбама овог правилника и Закона.
- (2) Захтјев за утврђивање испуњености услова из става 1. овог члана подноси здравствена установа, односно факултет здравственог усмјерења.
- (3) Уз захтјев из става 2. овог члана прилаже се:
- a) рјешење о регистрацији установе издато од надлежног општинског суда,
 - b) доказ о власништву простора, односно важећи уговор о закупу пословног простора,
 - c) приједлог грана специјализације, односно субспецијализације или дијелова специјализације, односно субспецијализације, а који ће се у тој установи изводити,
 - d) списак стручног кадра са уредном личном документацијом запосленика који су у сталном радном односу, а који испуњавају услове за главног ментора и коментора,
 - e) списак опреме са уредним атестима произвођача опреме којим се потврђује квалитет, исправност и безбједност опреме,
 - f) доказ о испуњености посебних услова прописаних у плановима и програмима специјализација, односно субспецијализација утврђених овим

- правилником, а у складу са ставом 2. члана 3. овог правилника,
- g) потписана и овјерена изјава од стране одговорног лица подносиоца захтјева да одговара за истинитост и тачност поднијете документације,
 - h) доказ о уплати федералне таксе,
 - i) доказ о уплати накнаде за рад стручне комисије.
- (4) Одредбе овог члана сходно се примјењују и на утврђивање испуњености услова простора, опреме и кадра за обављање дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа за магистре фармације у фармацеутској и прехранбеној индустрији, као и лабораторијама из члана 3. став 3. овог правилника.
- (5) Фармацеутска и прехранбена индустрија, као и лабораторије из члана 3. став 3. овог правилника, приликом подношења захтјева из става 3. овог члана не подносе документацију из тач. д) и е) става 3. истог члана, већ списак стручног кадра са уредном личном документацијом запосленика који су у сталном радном односу, а у звању су специјалисте, односно субспецијалисте, са најмање пет година специјалистичког, односно субспецијалистичког стажа за грану специјализације, односно субспецијализације за коју установа кандидује обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа, као и одговарајућег високообразовног кадра из области технологије, хемије, информатике и др. сродних занимања.

Члан 6.

- (1) По пријему уредно документованог захтјева из члана 5. овог правилника, министар именује стручну комисију од најмање три члана, са задатком да утврди испуњеност услова простора, опреме и кадра за издавање одобрења за обављање cjеловитог програма или дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа.
- (2) Стручна комисија из става 1. овог члана сачињава записник са приједлогом министру о издавању одобрења за обављање cjеловитог програма или дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа, односно са приједлогом о одбијању поднесеног захтјева као неоснованог.
- (3) Подносилац захтјева одговара за истинитост и тачност података достављених Министарству.

Члан 7.

- (1) На основу поднијетог документованог захтјева, а по проведеном поступку утврђеном чланом 6. овог правилника, министар доноси рјешење којим одобрава здравственој установи, односно факултету здравственог усмјерења обављање cjеловитог програма или дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа или рјешење којим се захтјев одбија као неоснован.
- (2) Рјешење донијето у смислу става 1. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор сагласно прописима о управним споровима.
- (3) Уколико је рјешење из става 1. овог члана позитивно уписује се у регистар здравствених установа и факултета здравственог усмјерења у којима се може обављати специјализантски, односно субспецијализантски стаж, а који се води у Министарству.
- (4) Одредбе овог члана сходно се примјењују и на фармацеутску и прехранбену индустрију, као и лабораторије из члана 3. став 3. овог правилника.

Члан 8.

- (1) Ако током извођења програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа настану промјене у вези испуњавања услова на основу којих је издато рјешење о одобрењу обављања cjеловитог програма, односно дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа из члана 7. овог правилника, директор здравствене установе, односно декан факултета здравственог усмјерења, обавезан је о наведеним промјенама обавијестити Министарство, и то у року од 30 дана од дана наступања промјене.
- (2) У случају из става 1. овог члана, здравственој установи, односно факултету здравственог усмјерења који више не испуњава увјете из члана 3. овог правилника, министар доноси рјешење којим се одузима одобрење за обављање cjеловитог програма или дијела програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа из одређене гране специјализације, односно субспецијализације који се у тој установи изводи.
- (3) Рјешење из става 2. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.
- (4) Одредбе овог члана сходно се примјењују и на фармацеутску и прехранбену индустрију, као и лабораторије из члана 3. став 3. овог правилника.

III - КРИТЕРИЈУМИ ЗА ПРИЈЕМ СПЕЦИЈАЛИЗАНТА, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИЗАНТА

Члан 9.

- (1) Специјализација, односно субспецијализација може се одобрити на основу годишњег плана потребних специјализација и субспецијализација који утврђује Министарство на приједлог кантоналних министарстава здравства у смислу члана 154. ст. 3. и 5. Закона.
- (2) Приједлог годишњег плана потребних специјализација и субспецијализација, заједно са мишљењем надлежног завода за јавно здравство и завода здравственог осигурања, надлежна кантонална министарства достављају Министарству до краја мјесеца септембра текуће године, за наредну годину.
- (3) Министарство утврђује годишњи план потребних специјализација и субспецијализација за подручја кантона до краја мјесеца децембра текуће године, за наредну годину.
- (4) Годишњи планови потребних специјализација и субспецијализација, након доношења, одмах се достављају путем поште надлежним кантоналним министарствима здравства, ради реализације.
- (5) Изузетно од става 1. овог члана, а сагласно члану 154. став 2. Закона, без годишњег плана специјализација, одобрење за специјализацију и субспецијализацију може се издати доктору медицине, доктору стоматологије, магистру фармације и инжењеру медицинске биохемије, а за потребе надлежног министарства здравства, државног, односно федералног министарства, органа државне или федералне управе, факултета здравственог усмјерења, правних лица која обављају научно-истраживачку дјелатност, правних лица која обављају производњу и промет лијекова и медицинских средстава, као и завода здравственог осигурања. Захтјев за одобрење специјализације, односно субспецијализације по овом основу подразумијева достављање образложења потребе за специјализацијом, односно субспецијализацијом, као и описа јасне везе предложене специјализације, односно

субспецијализације са дјелатношћу подносиоца захтјева.

Члан 10.

- (1) Специјализација, односно субспецијализација се може одобрити доктору медицине, доктору стоматологије, магистру фармације и инжењеру медицинске биохемије који је у радном односу у здравственој установи која додјељује специјализацију, односно субспецијализацију или има приватну праксу, или ради код здравственог радника високе стручне спреме приватне праксе који додјељује специјализацију, односно субспецијализацију и који има најмање годину дана радног искуства у струци након положеног стручног испита.
- (2) Специјализација, односно субспецијализација се може одобрити и доктору медицине, доктору стоматологије, магистру фармације и инжењеру медицинске биохемије који испуњава услове из става 1. овог члана, а у радном односу је у надлежном министарству здравства, државном, односно федералном министарству, органу државне или федералне управе, факултету здравственог усмјерења, правном лицу које обавља научно-истраживачку дјелатност, правном лицу које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, као и заводу здравственог осигурања.

Члан 11.

- (1) Избор кандидата за специјализацију обавља здравствена установа, приватна пракса, надлежно министарство здравства, државно, односно федерално министарство, орган државне или федералне управе, факултет здравственог усмјерења, правно лице које обавља научно-истраживачку дјелатност, правно лице које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, као и завод здравственог осигурања на основу конкурса објављеног у средствима јавног информисања.
- (2) Избор кандидата за субспецијализацију, субјекти из става 1. овог члана обављају на основу интерног огласа.

Поступак одобравања специјализације, односно субспецијализације

Члан 12.

- (1) Захтјев за одобрење специјализације, односно субспецијализације Министарству подноси здравствена установа, односно приватна пракса заједно са личним захтјевом доктора медицине, доктора стоматологије, магистра фармације или инжењера медицинске биохемије за којег се тражи одобрење специјализације, односно субспецијализације.
- (2) Захтјев за одобрење специјализације, односно субспецијализације Министарству може поднијети и надлежно министарство здравства, државно, односно федерално министарство, орган државне или федералне управе, факултет здравственог усмјерења, правно лице које обавља научно-истраживачку дјелатност, правно лице које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, као и завод здравственог осигурања код којег је запослен доктор медицине, доктор стоматологије, магистар фармације или инжењер медицинске биохемије.
- (3) Уз захтјев из ст. 1. и 2. овог члана подноси се следећа документација:
 - а) правоснажна одлука о додјели специјализације, односно супспецијализације кандидату,
 - б) доказ о проведеном јавном конкурсима само приликом додјеле специјализације,

- с) диплома о завршеном факултету,
 - д) увјерење о положеном стручном испиту,
 - е) потврда о радном искуству од најмање годину дана од положеног стручног испита,
 - ф) очитовање подносиоца захтјева о здравственој установи, односно факултету у којима се планира обавити специјализантски, односно субспецијализантски стаж,
 - г) доказ о уплати трошкова специјализације, односно субспецијализације, а који ће се користити за измирење накнада за рад главног ментора и коментора.
- (4) На основу поднијетог документованог захтјева из става 3. овог члана, а по проведеном поступку, министар доноси рјешење којим одобрава специјализацију, односно субспецијализацију или рјешење којим се захтјев одбија као неоснован.
 - (5) Рјешење донијето у смислу става 4. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор сагласно прописима о управним споровима.

Члан 13.

Доктор медицине, доктор стоматологије, магистар фармације, односно инжењер медицинске биохемије којем је рјешењем министра одобрена специјализација, односно субспецијализација у смислу члана 12. став 1. овог правилника, а који није у радном односу у здравственој установи, односно приватној пракси, закључује уговор о раду са здравственом установом, односно приватном праксом за период трајања специјализације односно субспецијализације.

IV - НАЧИН ОБАВЉАЊА СПЕЦИЈАЛИЗАНТСКОГ, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИЗАНТСКОГ СТАЖА

Члан 14.

Овлаштене здравствене установе и факултети здравственог усмјерења за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа из члана 3. овог правилника, својим општим актима прописују колики број специјализаната, односно субспецијализаната могу истовремено примати на специјализацију, односно субспецијализацију.

Члан 15.

- (1) Овлаштена установа у којој се обавља специјализантски, односно субспецијализантски стаж именује главног ментора и коментора са листи из ст. 4. и 5. члана 4. овог правилника за сваког појединачног специјализанта, односно субспецијализанта.
- (2) Специјализант, односно субспецијализант започиње са обављањем специјализантског, односно субспецијализантског стажа у року од 30 дана од дана пријема рјешења о одобрењу специјализације, односно субспецијализације.
- (3) Вријеме проведено на пословима и задацима који су предвиђени програмом специјализантског, односно субспецијализантског стажа, прије издавања рјешења о одобрењу специјализације, односно субспецијализације не може се признати у специјализантски, односно субспецијализантски стаж.
- (4) У року из става 2. овог члана, главни ментор је обавезан изградити распоред обављања прописаног програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа, договорити обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у овлашћеним здравственим установама, односно факултетима из члана 3. овог правилника, те утврдити дан почетка специјализације, односно субспецијализације.

- (5) Дио програма специјализације, односно субспецијализације који је заједнички за све специјалистичке програме мора садржавати теоретску наставу из области: познавање организације здравства; управљање здравственим системом, те етика и прописи из области здравства.

Члан 16.

- (1) Специјализант, односно субспецијализант проводи програм специјализације, односно субспецијализације, у правилу, без прекида.
- (2) Изузетно од става 1. овог члана, специјализанту, односно субспецијализанту се може одобрити прекид стажа у случајевима стручног или научног усавршавања у иностранству у континуираном трајању дужем од 30 дана, породилског одсуства, компликације у трудноћи, болести код којих лијечење траје дуже од 30 дана, те притвору дужем од 30 дана.
- (3) О сваком прекиду у току трајања специјализантског, односно субспецијалистичког стажа, подносиоц захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника, обавезан је обавијестити главног ментора и документовати разлоге прекида.
- (4) Приједлог за прекид специјализантског, односно субспецијалистичког стажа подносиоц захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника подноси Министарству непосредно након завршетка разлога који су довели до прекида.
- (5) Уз приједлог из става 4. овог члана потребно је доставити доказе о разлогу прекида специјализантског, односно субспецијализантског стажа.
- (6) Ако је прекид оправдан, министар доноси рјешење којим се одобрава прекид специјализације, односно субспецијализације и назначава се продужавање специјализације, односно субспецијализације за вријеме за које је прекид трајао или рјешење којим се одбија захтјев као неоснован.
- (7) Рјешење из става 6. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.

Члан 17.

- (1) Специјализант, односно субспецијализант има право на годишњи одмор током календарске године, у трајању утврђеном прописима о раду.
- (2) Годишњи одмор из става 1. овог члана не сматра се прекидом специјализантског, односно субспецијализантског стажа утврђеног чланом 16. овог правилника.

Члан 18.

- (1) Ако главни ментор током менторства утврди да специјализант, односно субспецијализант не извршава обавезе из програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа или нема склоности према специјализацији, односно субспецијализацији за коју се усавршава, о томе, у писаном облику, извјештава подносиоца захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника.
- (2) Главни ментор и коментор током специјализације, односно субспецијализације могу повући своју сагласност о менторству из објективних или субјективних разлога.

- (3) Одлуку из става 2. овог члана главни ментор и коментор обавезни су, у писаном облику, доставити подносиоцу захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника, као и специјализанту, односно субспецијализанту.
- (4) На основу одлуке из става 3. овог члана именује се нови главни ментор, односно коментор са утврђених листи из ст. 4. и 5. члана 4. овог правилника, о чему се обавјештава Министарство.
- (5) Главни ментор и коментор за свој рад по менторству, односно коменторству добијају накнаду од здравствене установе, односно факултета здравственог усмјерења код којег су запослени у сталном радном односу.
- (6) Висина накнаде из става 5. овог члана утврђује се рјешењем министра сагласно ставу 2. члана 32. овог правилника.
- (7) Ако главни ментор или коментор током специјализације, односно субспецијализације повуче своју сагласност о главном менторству или коменторству због разлога из става 2. овог члана или изгуби статус главног ментора или коментора због брисања са листе главних ментора и коментора сагласно ст. 9, 10. и 11. члана 4. овог правилника, обавезан је вратити сразмјеран дио исплаћене накнаде који утврди овлаштена здравствена установа, односно факултет здравственог усмјерења из члана 3. овог правилника.

Члан 19.

- (1) Уколико специјализант, односно субспецијализант није задовољан радом главног ментора и коментора може тражити њихову замјену.
- (2) Захтјев за замјену из става 1. овог члана специјализант, односно субспецијализант подноси установи која је именovala главног ментора и коментора уз образложење разлога.
- (3) Установа из става 2. овог члана обавјештава главног ментора и коментора о захтјеву специјализанта, односно субспецијализанта из става 1. овог члана, те оставља рок од седам (7) дана за изјашњење о разлозима због којих се тражи замјена.
- (4) Установа из става 2. овог члана разматра поднесени захтјев, као и изјашњење главног ментора и коментора, те уколико цијени оправданим, доноси рјешење о разрјешењу главног ментора и коментора, као и рјешење о именовању новог главног ментора и коментора, или рјешење о одбијању захтјева као неоснованог.

Члан 20.

- (1) Специјализација, односно субспецијализација престаје ако:
 - a) специјализанту, односно субспецијализанту у току трајања специјализантског, односно субспецијализантског стажа, престане радни однос у здравственој установи, код носиоца одобрења за приватну праксу, на факултету здравственог усмјерења, у надлежном министарству здравства, у државном, односно федералном министарству, органу државне или федералне управе, правном лицу које обавља научно-истраживачку дјелатност, правном лицу које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, у заводу здравственог осигурања;
 - b) у случају престанка рада приватне праксе, односно здравствене установе по сили закона за специјализанте, односно субспецијализанте

- kojima je odobrena specijalizacija odnosno subspecijalizacija kao nosiocima odobrenja za privatnu praksu, или специјализантима запосленим код носиоца одобрења за приватну праксу, односно специјализантима запосленим у здравственој установи која престаје са радом;
- c) сагласно одредби члана 18. став 1. овог правилника главни ментор утврди да специјализант, односно субспецијализант не извршава обавезе из програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа или нема склоности према специјализацији, односно субспецијализацији за коју се усавршава.
- (2) Рјешење о престанку специјализације, односно субспецијализације доноси министар на основу захтјева здравствене установе, носиоца одобрења за приватну праксу, декана факултета здравственог усмјерења, руководиоца надлежног министарства здравства, државног, односно федералног министарства, органа државне или федералне управе, директора правног лица које обавља научно-истраживачку дјелатност, директора правног лица које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, директора завода здравственог осигурања.
- (3) Уз захтјев из става 2. овога члана прилажу се докази којим се доказује постојање услова из става 1. овог члана.
- (4) Уколико цијени да поднесени захтјев из става 2. овог члана није оправдан и на закону заснован, министар доноси рјешење којим се захтјев одбија као неоснован.
- (5) Рјешења из ст. 2. и 4. овог члана су коначна у управном поступку и против истих се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.

Члан 21.

- (1) Специјализантски, односно субспецијализантски стаж и обавезе специјализанта, односно субспецијализанта у специјалистичку књижицу уписују главни ментор и коментори у организационим јединицама здравствених установа, односно овлаштених факултета у којим специјализант, односно субспецијализант обавља специјализантски, односно субспецијализантски стаж према прописаном плану и програму.
- (2) Образац специјалистичке књижице налази се у прилогу овог правилника и чини његов саставни дио (**Прилог број 2.**).
- (3) Радне обавезе из става 1. овог члана специјализант, односно субспецијализант обавља у радном времену, у складу са прописима о раду.

Услови за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у иностранству

Члан 22.

- (1) Цијели или дио специјализантског, односно субспецијализантског стажа може се обавити и у иностранству, под условом да програм наведеног стажа не одступа од програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа утврђеног за ту врсту специјализације, односно субспецијализације која је утврђена овим правилником.
- (2) Одобрење за обављање дијела специјализантског, односно субспецијализантског стажа у иностранству издаје министар у форми рјешења, а на основу поднијетог документовног захтјева лица које је поднијело захтјев за одобрење специјализације и

субспецијализације у смислу члана 12. овог правилника.

- (3) Уз захтјев из става 2. овог члана прилаже се:
- a) сагласност овлаштене здравствене установе, односно факултета здравственог усмјерења у иностранству, а у којем ће се обавити цијели или дио специјализантског, односно субспецијализантског стажа,
- b) овјерена изјава специјализанта, односно субспецијализанта или подносиоца захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника, о покрићу свих трошкова обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа у иностранству, као и смјештаја специјализанта, односно субспецијализанта током боравка у иностранству,
- c) рјешење Министарства којим је одобrena специјализација, односно субспецијализација.
- (4) Уколико цијени да поднесени захтјев из ст. 2. и 3. овог члана није оправдан и на закону заснован, министар доноси рјешење којим се захтјев одбија као неоснован.
- (5) Рјешења из ст. 2. и 4. овог члана су коначна у управном поступку и против истих се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.
- (6) У случају да је специјализант, односно субспецијализант обавио cjелокупни или дио специјализантског, односно субспецијализантског стажа у иностранству у испитну комисију се може именовати и стручњак из одговарајуће области из иностранства који испуњава услове за испитивача сагласно овом правилнику.
- (7) Одредбе ст. 1. до 6. овог члана сходно се примјењују и на могућност обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа у здравственим установама у Босни и Херцеговини, које нису на територији Федерације Босне и Херцеговине.

V - ПОЛАГАЊЕ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ ИСПИТА

Члан 23.

- (1) Након обављеног програма специјализантског, односно субспецијализантског стажа специјализант, односно субспецијализант полаже специјалистички, односно субспецијалистички испит.
- (2) Специјалистички, односно субспецијалистички испит полаже се најкасније у року шест мјесеци од завршетка специјализантског, односно субспецијализантског стажа.

Члан 24.

- (1) Захтјев за полагање специјалистичког, односно субспецијалистичког испита подноси се Министарству.
- (2) Захтјев из става 1. овог члана треба садржавати сљедеће:
- a) лични захтјев специјализанта, односно субспецијализанта,
- b) захтјев здравствене установе, носиоца одобрења за приватну праксу, факултета здравственог усмјерења, надлежног министарства здравства, државног, односно федералног министарства, органа државне или федералне управе, правног лица које обавља научно-истраживачку дјелатност, правног лица које обавља производњу и промет лијекова и медицинских средстава, завода здравственог осигурања, а који су поднијели захтјев за

- одобрење специјализације, односно субспецијализације у смислу члана 12. овог правилника,
- c) рјешење о одобрењу специјализације, односно субспецијализације,
- d) уредно попуњену специјалистичку књижицу,
- e) доказ о уплати трошкова за полагање специјалистичког, односно субспецијалистичког испита.

Члан 25.

- (1) Министар, на основу уредно документованог захтјева из члана 24. овог правилника, доноси рјешење о одобравању полагања специјалистичког, односно субспецијалистичког испита или рјешење којим се захтјев одбија као неоснован, у року од 30 дана од дана подношења уредно документованог захтјева.
- (2) Уколико је рјешење из става 1. овог члана позитивно, министар именује предсједника, чланове и секретара испитне комисије, те одређује датум полагања специјалистичког, односно субспецијалистичког испита. Главни ментор и коментори који су учествовали у провођењу специјализантског, односно субспецијализантског стажа специјализанта, односно субспецијализанта не могу бити именовани за предсједника испитне комисије.
- (3) Предсједник и чланови испитне комисије именују се са Листе испитивача утврђене сагласно члану 26. овог правилника.
- (4) Предсједник, чланови и секретар испитне комисије за полагање специјалистичког, односно субспецијалистичког испита имају право на накнаду чији износ се одређује рјешењем министра у складу са ставом 4. члана 33. овог правилника.
- (5) Рјешење из става 1. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.
- (6) Рјешење из става 1. овог члана уписује се у регистар одобрених специјализација, односно субспецијализација, а који води Министарство.

Члан 26.

- (1) Листу испитивача за специјалистичке и субспецијалистичке испите утврђује министар, на приједлог здравствених установа и факултета здравственог усмјерења из става 2. члана 1. овог правилника, које су овлаштене за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа.
- (2) Испитивачи из става 1. овог члана бирају се из редова наставника у научно-наставном звању редовног професора, ванредног професора или доцента, који имају дугогодишње стручно искуство у одговарајућој специјалистичкој, односно субспецијалистичкој области.
- (3) Изузетно, испитивачи из става 1. овог члана могу бити предложени и из реда истакнутих стручњака одговарајуће гране специјализације, односно субспецијализације са искуством од најмање 20 година специјалистичког стажа, односно 10 година субспецијалистичког стажа
- (4) Листа испитивача из става 1. овог члана новелира се сваке године и објављује се на web страници Министарства.

Члан 27.

- (1) Специјалистички, односно субспецијалистички испит полаже се у овлаштеној здравственој установи, односно факултету здравственог усмјерења из члана 3. овог правилника.

- (2) Специјалистички, односно субспецијалистички испит из става 1. овог члана састоји се из теоретског и практичног дијела.

Члан 28.

- (1) Општи успјех кандидата на специјалистичком, односно субспецијалистичком испиту оцјењује се са "положио" или "није положио".
- (2) Оцјена из става 1. овог члана доноси се већином гласова чланова испитне комисије и уписује се, уз питања, у записник о полагању специјалистичког, односно субспецијалистичког испита.
- (3) Образац записника из става 2. овог члана налази се у прилогу овог правилника и чини његов саставни дио **(Прилог број 3.)**.

Члан 29.

- (1) По завршетку специјалистичког, односно субспецијалистичког испита, секретар комисије дужан је записник са цјелокупном документацијом доставити Министарству.
- (2) Кандидату који је положио специјалистички, односно субспецијалистички испит, издаје се увјерење о положеном специјалистичком, односно субспецијалистичком испиту и исто уписује у регистар о положеним специјалистичким, односно субспецијалистичким испитима којег води Министарство.
- (3) Образац увјерења из става 2. овог члана налази се у прилогу овог правилника и чини његов саставни дио **(Прилог број 4.)**.

Члан 30.

- (1) Кандидат који није положио специјалистички, односно субспецијалистички испит први пут, може га поновити у року који записнички утврди испитна комисија, а који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 90 дана од дана полагања испита.
- (2) Ако кандидат не положи испит други пут, може га још једном поновити кроз даљих 90 дана.
- (3) Ако ни након поновљеног рока из става 2. овог члана, кандидат не положи испит, упућује се на поновно обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа у трајању којег одреди испитна комисија, а које не може бити краће од 90 дана.
- (4) Трошкове додатног специјализантског, односно субспецијализантског стажа из става 3. овог члана сноси подносилац захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника, односно кандидата.
- (5) Ако кандидат не приступи полагању специјалистичког, односно субспецијалистичког испита или одустане од започетог испита без оправданог разлога, сматра се да испит тај пут није положио и мора га поновити у року који одреди испитна комисија, а који не смије бити дужи од 90 дана.
- (6) Трошкове понављања специјалистичког, односно субспецијалистичког испита из става 5. овог члана сноси сам кандидат.

Члан 31.

По положеном специјалистичком, односно субспецијалистичком испиту стиче се назив специјалисте, односно субспецијалисте одређене гране медицине, стоматологије, фармације односно медицинске биохемије.

VI - ТРОШКОВИ ОБАВЉАЊА СПЕЦИЈАЛИЗАНТСКОГ, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИЗАНТСКОГ СТАЖА И ПОЛАГАЊА СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ, ОДНОСНО СУБСПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ ИСПИТА

Члан 32.

- (1) Трошкови обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа, у смислу овог правилника, обухватају:
 - a) накнаду за рад главног ментора и
 - b) накнаду за рад коментора.
- (2) Висина накнаде за рад главног ментора и коментора из става 1. овог члана утврђује се рјешењем министра.
- (3) Трошкове обављања специјализације, односно специјализације у погледу накнаде за рад главног ментора и коментора сноси подносилац захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника.
- (4) Подносилац захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације трансферише средства на име трошкова из става 3. овог члана овлаштеној установи у којој се обавља специјализантски, односно субспецијализантски стаж, а која је дужна извршити уплату накнаде за рад главном ментору и коментору за сваког појединог специјализанта, односно субспецијализанта.

Члан 33.

- (1) Трошкови полагања специјалистичког, односно субспецијалистичког испита утврђују се рјешењем министра.
- (2) Трошкове из става 1. овог члана сноси подносилац захтјева за одобрење специјализације, односно субспецијализације из члана 12. овог правилника.
- (3) Дио трошкова из става 1. овог члана користи се за плаћање накнаде за рад испитне комисије и секретара комисије из члана 25. овог правилника.
- (4) Посебним рјешењем министра утврђују се износи накнаде за рад председника, чланова и секретара испитне комисије.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

- (1) Здравствене установе, односно факултети здравственог усмјерења, којим је одобрено обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа на основу ранијих прописа који су важали прије ступања на снагу овог правилника, дужни су ускладити своју организацију и пословање са одредбама овог правилника, у року од 12 мјесеци од дана ступања на снагу правилника.
- (2) До истека рока из става 1. овог члана, остају на снази рјешења о одобрењу обављања специјализантског, односно субспецијализантског стажа здравственим установама, односно факултетима здравственог усмјерења издата на основу ранијих прописа који су важали прије ступања на снагу овог правилника.

Члан 35.

- (1) Специјализант, односно субспецијализант којем је одобрена специјализација, односно субспецијализација сагласно прописима који су важали прије ступања на снагу овог правилника, може, уколико је то за њега повољније, наставити обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа сагласно одредбама овог правилника.

- (2) Специјализант, односно субспецијализант којем је одобрена специјализација, односно субспецијализација на основу учествовања у провођењу развојних пројеката, а сагласно прописима који су важали прије ступања на снагу овог правилника, задржава право да у том статусу заврши започету специјализацију, односно субспецијализацију.
- (3) На основу поднијетог документованог захтјева специјализанта, односно субспецијализанта одобрење за обављање специјализантског, односно субспецијализантског стажа по одредбама овог правилника, а у смислу става 1. овог члана, рјешењем одобрава министар.
- (4) Рјешење из става 3. овог члана је коначно у управном поступку и против истог се може покренути управни спор код надлежног суда, сагласно прописима о управним споровима.
- (5) Уколико специјализант, односно субспецијализант не искористи могућност из става 1. овог члана, рјешење о одобрењу специјализације, односно субспецијализације, издато на основу ранијих прописа који су важали прије ступања на снагу овог правилника, остаје на снази.

Члан 36.

Здравствени радници који су стекли статус субспецијалиста на основу одредби о признавању постдипломског студија у субспецијализацију, а сагласно прописима који су важали прије ступања на снагу овог правилника, задржавају сва права стечена по том основу.

Члан 37.

Захтјеви поднијети овом министарству прије ступања на снагу овог правилника ријешити ће се у складу са одредбама прописа који су важали прије ступања на снагу овог правилника.

Члан 38.

Листе испитивача за специјалистичке, односно субспецијалистичке испите у складу са одредбама овог правилника донијете се у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог правилника.

Члан 39.

Одредбе овог правилника не односе се на специјализације, односно субспецијализације лица која су завршила факултет здравствених студија, као и на специјализације здравствених сарадника, а што ће се уредити посебним правилницима.

Члан 40.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о специјализацијама и субспецијализацијама доктора медицине, доктора стоматолозије и магистара фармације ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 6/11, 11/11, 17/11, 22/11, 26/11, 82/11, 41/12, 79/12, 55/13, Исп.-95/13, 52/14, 54/14 и 84/14).

Члан 41.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Број 01-37-4665/15
27. јула 2015. године
Сарајево

Министар
Доц. др **Вјекослав Мандић**, с. р.